

Arrest

nr. 272 681 van 12 mei 2022
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. LOOBUYCK
Langestraat 46/1
8000 BRUGGE**

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Salvadoraanse nationaliteit te zijn, op 19 januari 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 16 december 2021.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 14 maart 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 4 april 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken D. DE BRUYN.

Gehoord de opmerkingen van verzoekster en haar advocaat H. VAN NIJVERSEEL *loco* advocaat A. LOOBUYCK en van attaché L. DECROOS, die verschijnt voor verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Verzoekster, die verklaart van Salvadoraanse nationaliteit te zijn, komt volgens haar verklaringen op 1 oktober 2019 België binnen met een paspoort en identiteitskaart en verzoekt op 8 oktober 2019 om internationale bescherming. Op 16 december 2021 beslist de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de thans bestreden beslissing, die de volgende dag aan verzoekster aangetekend wordt verzonden.

Deze beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Salvadoraanse nationaliteit te bezitten en op (...) 1985 in San Salvador (San Salvador) geboren te zijn. U hebt twee zonen, D. (...) en J. (...). Hun vader verblijft in de VS. U woonde heel uw leven bij uw moeder in (...) in Soyapango (San Salvador). Uw ouders waren al uit elkaar toen u geboren werd. U had geen vast werk, maar werkte in 2017 en 2018 op onregelmatige basis soms voor de krant Prinsa Grafica.

In 2002 werd uw halfbroer J. (...) vermoord door bende 18, nadat hij door deze bende werd afgeperst. Uw vader zorgde ervoor dat de daders in de gevangenis belandden. In 2007 werd uw halfbroer C. (...) door dezelfde bende vermoord omdat uw vader naar de autoriteiten was gestapt. Nog in 2007 werd uw vader afgeperst door MS13 voor zijn winkeltje in Mejicanos. Omdat hij naar de politie ging werd de renta verhoogd. In 2010 werd uw oom G. (...) vermoord door bende 18, opnieuw na problemen in verband met afpersing. Nog in 2010 werd een neefje vermoord, omdat uw vader nog steeds contact had met de politie. Verder zijn nog twee andere neven vermoord en is uw halfbroer E. (...) verdwenen. In 2013 werd uw vader ontvoerd, u weet niet door welke bende. Dat was het laatste grote incident waarna uw vader in 2016 naar Guatemala vertrok, waar hij internationale bescherming kreeg.

Op 1 augustus 2019 werd u in San Yacinto (San Salvador) aangesproken door twee leden van bende MS13 op een moto. De mannen zeiden dat ze wisten wie uw vader was en dat hij nog een schuld bij hen had. Om die schuld in te lossen zou uw zoon bij de bende moeten gaan. Ze bedreigden u en vertrokken.

U verliet El Salvador op 30 september 2019, een dag later kwam u in België aan. Hier diende u op 8 oktober 2019 een verzoek om internationale bescherming in bij de Dienst Vreemdelingenzaken (verder DVZ).

Op 1 april 2021 had u contact met uw halfzus R. (...). Ze vertelde dat ze gevolgd werd en dreigberichten kreeg van bende 18. Leden van die bende vroegen haar naar u, uw zoon en uw vader.

Ter staving van uw verzoek legt u verschillende documenten neer. Uw paspoort en identiteitskaart; het paspoort van uw zoon D. (...) en dat van uw zoon J. (...); de overlijdensaktes van uw halfbroer J. A. (...) en die van uw oom J. G. (...); een attest van de school van uw zoon D. (...); de reservatie van uw vliegtickets; een chronologisch overzicht van de problemen van uw vader; de beslissing inzake het verzoek om internationale bescherming van uw vader uit Guatemala en zijn Guatemalteekse vreemdelingenkaart; een politieverslag van de moord op uw oom G. (...); een forensisch verslag van de moord op uw oom G. (...); een forensisch verslag van de moord op uw halfbroer C. (...).

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Uit uw verklaringen blijkt dat u niet aannemelijk hebt gemaakt dat u El Salvador diende te verlaten en/of er niet naar terug zou kunnen keren uit een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève of dat u er een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. U verklaart voor uw leven en dat van uw kinderen te vrezen. U vreest de twee grote bendes, MS13 en 18. Bendeleden willen u vermoorden omdat uw vader nog een schuld heeft bij hen (CGVS, p. 11, punt 103-106).

Vooreerst dient opgemerkt dat, zelfs al blijkt uit de beschikbare informatie dat de georganiseerde misdaadgroepen actief in El Salvador een grote invloed kunnen uitoefenen op het sociale, economische en politieke leven aldaar en dat deze bendes door sommige bronnen bestempeld worden als een de facto autoriteit, dan nog pogen deze bendes eerder door middel van criminele activiteiten hun economische en territoriale positie te behouden en stellen we vast dat de drijfveer van daden van vervolging veeleer economisch is en geenszins politiek gemotiveerd (cf. COI Focus El Salvador: Veiligheidssituatie van

12 oktober 2020 (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_veiligheidssituatie_20201012.pdf). Bijgevolg is in verzoeken om internationale bescherming waarbij georganiseerde misdaadbendes betrokken zijn, de reden van de vervolging veelal niet politiek maar puur crimineel en economisch van aard en is er geen band met de Conventie van Genève op basis van (toegeschreven) politieke overtuiging aanwezig. Dit is bijvoorbeeld het geval in situaties van afpersing en vervolging omwille van financiële redenen.

Ook een band met de Conventie op basis van het behoren tot een sociale groep is in de context van vervolging waarbij georganiseerde misdaadbendes betrokken zijn, niet vanzelfsprekend. Om tot een sociale groep te behoren dient men immers te beantwoorden aan de definitie van een sociale groep zoals weergegeven in artikel 48/3, § 4, d) van de Vreemdelingenwet. Volgens deze bepaling moet een groep worden geacht een specifieke sociale groep te vormen als leden van de groep een aangeboren kenmerk vertonen of een gemeenschappelijke achtergrond hebben die niet gewijzigd kan worden, of een kenmerk of geloof delen dat voor de identiteit of de morele integriteit van de betrokkenen dermate fundamenteel is, dat van de betrokkenen niet mag worden geëist dat zij dit opgeven, en wanneer de groep in het betrokken land een eigen identiteit heeft, omdat zij in haar directe omgeving als afwijkend wordt beschouwd. Aldus is het enkele feit te behoren tot een groep die omwille van geldelijke redenen wordt vervolgd, bijvoorbeeld door middel van afpersing, onvoldoende om als een sociale groep te worden beschouwd in de zin van artikel 48/3, § 4, d) van de Vreemdelingenwet.

Bovendien zijn uw verklaringen over uw problemen met de twee grote bendes niet geloofwaardig. U vreest dat zij u en uw kinderen gaan vermoorden omdat uw vader nog een schuld heeft bij hen (CGVS, p. 11, punt 103-106). Door MS13 verklaart u benaderd te zijn geweest, maar ook bende 18 informeert naar u. U slaagt er niet in die zaken aannemelijk te maken.

Ten eerste dient te worden opgemerkt dat uw kennis over de problemen van J. A. G. M. (...), de persoon van wie u verklaart dat hij uw vader is en aan wie u uw eigen problemen linkt, niet kan overtuigen. U stelt dat u geviseerd wordt door bendeleden omdat uw vader nog een schuld heeft uitstaan bij hen en de bendes zich wreken door alle familieleden te vermoorden (CGVS, p. 11). Uw vader had verschillende problemen met zowel MS13 als bende 18. In het kader van deze problematieken werden verschillende familieleden van uw vader gedood en ontvoerd (CGVS, p. 9-10 en 18). U kadert het ontstaan van de problemen van uw vader en uw familie met de bendes in 2002, toen uw halfbroer J. A. G. B. (...) wegens problemen met renta werd gedood door de bende 18 (CGVS, p. 9). U stelt dat de problemen van uw vader zijn gestart toen hij na deze moord klacht heeft ingediend (CGVS, p. 17). U legt echter geen geloofwaardige verklaringen af over de reden waarom uw broer werd gedood. U stelt dat al de problemen van uw familie naar dezelfde afpersingen kunnen worden herleid (CGVS, p. 17-18). Verder blijkt uit uw verklaringen echter dat uw vader enkel afpersing betaalde voor zijn zaak in Mejicanos, die in het territorium van MS13 ligt (CGVS, p. 17). Gevraagd waar de problemen van uw vader met de bende 18 vandaan kwamen, verwijst u opnieuw naar de moord op uw broer in 2002 (ibid.). Gevraagd waarom deze broer werd gedood, stelt u dat hij wegens dezelfde renta werd vermoord (CGVS, p. 17-18). Ermee geconfronteerd dat volgens uw verklaringen uw vaders problemen met afpersing zich beperkten tot de bende MS13, in wiens territorium zijn zaak gelegen was en nogmaals gevraagd waar de problemen met de bende 18 dan vandaan kwamen, verklaart u vreemd genoeg de moord op uw halfbroer J. A. (...) door bende 18 in 2002 nooit goed begrepen te hebben (CGVS, p. 18). Het is vreemd dat u de moord op uw halfbroer, die volgens uw eigen verklaringen het beginpunt is van alle verdere problemen die uw vader en dus ook u met de bendes hebben gehad, niet op een meer gedetailleerde, coherente en doorleefde manier kunt duiden. In verband hiermee dient nog te worden opgemerkt dat u bij de DVZ nog verklaarde dat J. A. (...) in 2012 is overleden en niet, zoals u voor het CGVS verklaart, in 2002 (zie verklaring DVZ, p. 9, punt 17). Ook al speelden deze incidenten zich lang geleden af en woonde u op het moment van deze feiten niet in bij uw vader of halfbroer, dan nog kan er dus redelijkerwijze worden verondersteld dat u beter op de hoogte bent van de omstandigheden waarin uw broer werd gedood, zeker aangezien u verklaart steeds een goed contact te hebben gehad met uw vader (CGVS, p. 8 en 9).

Bovendien blijken ook uw verklaringen over de problemen van uw vader met MS13 vaag, lacunair en tegenstrijdig te zijn. U stelt dat uw vader door MS13 werd afgeperst omdat hij een zaak had in Mejicanos, een gebied dat deel was van het territorium van deze bende (CGVS, p. 17). Zowel over deze zaak als over de renta die uw vader op basis van deze zaak aan MS13 diende te betalen, blijkt u echter zeer onwetend. Gevraagd wanneer uw vader met deze zaak – de enige die hij ooit heeft gehad – startte, stelt u dit niet te weten (CGVS, p. 17 en 18). Gevraagd om enige tijdsindicatie te geven, komt u niet verder dan te stellen dat hij de zaak niet zo lang heeft gehad (CGVS, p. 18). Bovendien legt u tegenstrijdige verklaringen af wanneer u eerst zegt dat de renta die uw vader moest betalen aan MS13 voor zijn zaak

verhoogd werd van 250 naar 600 dollar en wat later verklaart dat deze werd verhoogd van 200 dollar naar 600 dollar (CGVS, p. 10 en 14). Gevraagd wanneer die renta precies verhoogd werd naar 600 dollar, antwoordt u zeer vaag en weinig overtuigend dat dit tussen 2006 en 2013, 2014 gebeurde (CGVS, p. 14, punt 146-149). Aangezien u de problemen van uw vader aan uw eigen problemen met de bendes koppelt, kan er redelijkerwijze worden verondersteld dat u beter op de hoogte bent van de – enige – zaak van uw vader en de renta die hij op basis van deze zaak moest betalen aan bende MS13, zeker aangezien u, zoals hierboven reeds werd gesteld, regelmatig contact had met uw vader (CGVS, p. 8 en 9).

Ook over de ontvoering van uw vader legt u vage en ongeloofwaardige verklaringen af. U stelt dat uw vader in 2013 werd ontvoerd en voor dood werd achtergelaten (CGVS, p. 10). Na dit incident zocht hij hulp en vertrok hij uiteindelijk naar Guatemala (ibid.). Het is echter vreemd en ongeloofwaardig dat u niet weet door welke bende uw vader ontvoerd werd. Gevraagd of het ook MS13 was, de bende die uw vader afperste, die achter zijn ontvoering zat, stelt u dat niet te weten omdat hij problemen had met beide bendes. U tracht uw onwetendheid verder te verklaren door te stellen dat u hem in de periode van zijn ontvoering niet meer mocht zien (CGVS, p. 14). Nochtans had u volgens uw verklaringen wel nog contact met uw vader via video (CGVS, p. 15). Zeker aangezien u dit incident aanduidt als de rechtstreekse aanleiding voor het vertrek van uw vader uit uw land, is het vreemd dat u er niet meer kennis over heeft.

Daarenboven is het vreemd dat u voor de DVZ verklaart dat vijf familieleden door bendes zijn omgebracht, terwijl u voor het CGVS verklaart dat er zes officiële moorden zijn gepleegd op leden van uw familie (zie vragenlijst CGVS bij DVZ, punt 3.5 en zie CGVS, p. 18). Het is daarenboven treffend dat u zich de naam van één van uw vermoorde neven niet kunt herinneren (CGVS, p. 18).

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u vage, tegenstrijdige en ongeloofwaardige verklaringen aflegt over de problemen van uw beweerde vader, broers, ooms en neven. De geloofwaardigheid van uw eigen problemen, die u rechtstreeks aan deze problemen linkt, wordt hierdoor in ernstige mate ondermijnd. Aangezien u uw eigen problemen rechtstreeks linkt aan die van uw vermoorde, ontvoerde of gevluchte familieleden kan er immers redelijkerwijze worden verondersteld dat u beter op de hoogte bent van het ontstaan en het verloop van deze problemen.

Tevens dient er te worden op gewezen dat u met geen enkel bewijsstuk uw verwantschap met J. A. G. M. (...) of de andere door u vermelde vermoorde of ontvoerde personen die zonen, broers of neefjes van deze persoon zijn, aantoot. Bovendien wordt in verband hiermee opgemerkt dat u voor het CGVS melding maakt van een halfbroer langs vaderskant, H. (...), die u bij de DVZ niet hebt genoemd (CGVS, p. 9 en verklaring DVZ, p. 9, punt 17). Ook is het opvallend dat incoherente verklaringen aflegt over de identiteit van het enige familielid waarmee u nog contact heeft langs vaderskant, uw halfzus R. (...). Zo stelt u voor de DVZ dat haar familienaam G. G. (...) is maar stelt u voor het CGVS dat zij G. M. (...) heet (CGVS, p. 4 en verklaring DVZ, p. 9, punt 17). Het is opvallend dat u er niet in slaagt om op meer coherente wijze verklaringen af te leggen over uw familie langs vaderskant, aan wie u uw persoonlijke bendegerelateerde problemen koppelt. Ook dient te worden opgemerkt dat u tegenstrijdige verklaringen hebt afgelegd over het contact dat u met uw vader had in El Salvador. Hiernaar gevraagd, stelt u aanvankelijk dat er een goed contact was en dat hij niet enkel naar uw huis kwam, maar dat u soms ook voor twee dagen naar hem ging (CGVS, p. 8). Wanneer u hierna wordt gevraagd hoe vaak u op bezoek ging bij uw vader, stelt u echter dat u niet echt bij hem thuis op bezoek ging maar dat u hem soms op zijn werk bezocht en dat hij af en toe naar uw huis kwam (CGVS, p. 9). Het gegeven dat u geen coherente verklaringen aflegt over het contact met uw vader ondermijnt uw algemene geloofwaardigheid.

Bovendien zijn ook uw verklaringen over uw persoonlijke problemen met bende MS13 niet geloofwaardig. Zo valt ten eerste op dat u pas in augustus 2019 benaderd bent door leden van MS13 terwijl uw vader El Salvador in 2016 al verliet en sindsdien in Guatemala zit (CGVS, p. 13 en 14). Het is opmerkelijk dat leden van bende MS13 u drie jaar nadat uw vader het land al verlaten had nog zouden benaderen om een schuld met hem te vereffenen. Daarenboven is het vreemd dat u niet in uw eigen kolonie maar in San Yacinto, op anderhalf uur rijden van uw woonplaats, werd benaderd door MS13 (CGVS, p. 12). U woonde heel uw leven tot aan uw vertrek uit El Salvador – en dus heel de periode dat uw vader problemen had met bendes – immers in (...), een kolonie waar MS13 de controle heeft (CGVS, p. 5-6). U zegt dat u er nooit problemen hebt gehad met de bende MS13. U kent er geen bendeleden en hebt er zelfs nooit interactie gehad met bendeleden (CGVS, p. 6). Indien MS13 u werkelijk viseerde wegens uw affiliatie met uw vader, is het vreemd dat deze bende u nooit in uw eigen kolonie benaderd heeft. U stelt zelf dat als de bendeleden een probleem hebben met iemand, ze ook de familieleden raken om die persoon te straffen (CGVS, p. 17). Gevraagd hoe de bendeleden in San Yacinto u konden herkennen en wisten dat uw vader een schuld had uitstaan bij hen, stelt u dat bendes veel weten over mensen en alles kunnen achterhalen

(CGVS, p. 15). Het is dan ook zeer opmerkelijk dat de benedeleden uit uw eigen kolonie niet van deze schuld afwisten of u er niet mee confronteerden. In het licht van uw verklaringen dat benedeleden alles weten en elke stap die je zet kunnen volgen is het bovendien ook treffend dat de benedeleden in San Yacinto u pas in augustus 2019 hebben benaderd terwijl u al een jaar lang elke dag dezelfde route aflegde in een volgens uw eigen verklaringen gevaarlijke buurt met veel bendeleden tussen de school van uw zoon en het zwembad (CGVS, p. 10, 12 en 15).

Daarenboven zijn uw verklaringen over het concrete incident waarbij u in San Yacinto door leden van bende MS13 werd benaderd, tegenstrijdig en ongeloofwaardig. Zo verklaart u eerst dat u op het moment dat de benedeleden u benaderden naar de zwemles aan het wandelen was (CGVS, p. 10). Later verklaart u dat u net van de zwemles kwam toen u onderschept werd (CGVS, p. 11-12). Deze tegenstrijdigheid ondermijnt verder de geloofwaardigheid van uw verklaringen. Er kan immers redelijkerwijze worden verwacht dat u over het enige bendegerelateerde incident dat u zelf hebt meegemaakt en dat de rechtstreekse aanleiding vormde voor uw vertrek uit El Salvador en uw verzoek om internationale bescherming in België op meer coherente en eenduidige wijze verklaringen kan afleggen. Bovendien is het ongeloofwaardig dat de benedeleden u tijdens dit incident weliswaar met een wapen bedreigden en vertelden dat ze uw zoon als poste wilden rekruteren om de schuld van uw vader te vereffenen, maar dat ze geen concrete afspraken met u maakten in verband met hun eisen (CGVS, p. 10, 13 en 15). Indien ze uw zoon werkelijk wilden rekruteren dan kan er redelijkerwijze worden verondersteld dat ze hun eis en bedreiging concreter zouden hebben gemaakt. Het gegeven dat ze dit volgens uw verklaringen niet deden, ondermijnt verder de geloofwaardigheid van deze verklaringen.

Bovendien is het opmerkelijk en ongeloofwaardig dat u na het incident in San Yacinto, waarbij u door benedeleden van MS13 werd geconfronteerd met de schuld van uw vader en waarbij uw zoons expliciet werden gevisieerd, naar uw woonplaats in (...) terugkeerde om er de komende twee maanden met uw twee zonen in MS13 territorium door te brengen (CGVS, p. 5, 13, 19). U stelt dat u en uw zonen in deze periode niet buiten kwamen en dat uw moeder het regelde als u iets nodig had (CGVS, p. 19). Nochtans verklaarde u dus ook dat bendes familieleden viseren om personen te straffen, waardoor het opmerkelijk is dat uw moeder zich wel vrij kon bewegen in de kolonie (CGVS, p. 17). Daarenboven blijkt uit uw verklaringen dat u wel degelijk alternatieven had om uw resterende tijd in El Salvador door te brengen. Zo woont uw andere zus niet in (...) maar in (...) in Ilopango, waar volgens uw verklaringen niet MS13 maar wel bende 18 de macht heeft (CGVS, p. 4). In het licht van uw verklaringen dat u en uw zonen door bende MS13 werden bedreigd en er op dat moment nog geen enkele aanwijzing was dat u door bende 18 werd gezocht, is het vreemd dat u zich niet tot uw zus in Ilopango wendde maar in plaats daarvan terugkeerde naar MS13-territorium.

Bovendien wonen uw moeder en jongste zus nog steeds in het huis in (...) en hebben ook zij er niets meer meegemaakt (CGVS, p. 4-5). Nochtans verklaart u dat deze kolonie vandaag heel hard beïnvloed is door de aanwezigheid van benedeleden en het een heel gewelddadige plaats is geworden (CGVS, p. 6). U stelt dat de benedeleden de hele dag door over de kolonie waken en mensen die ze niet kennen achtervolgen en niet meer laten vertrekken (ibid.). In het licht van deze verklaringen is het dan ook zeer opmerkelijk dat u stelt dat uw moeder en zus nog steeds zonder problemen in deze door MS13 gecontroleerde kolonie wonen. Indien u werkelijk persoonlijk werd gevisieerd door deze bende kan er redelijkerwijze worden verondersteld dat zij uw directe gezinsleden niet zomaar ongemoeid zouden laten, zeker niet aangezien u dus zelf stelt dat benedeleden familieleden viseren om door hen gezochte personen te straffen. Het gegeven dat uw zus en moeder tot op heden probleemloos in (...) kunnen wonen, ondermijnt dan ook verder de geloofwaardigheid van uw verklaringen in verband met uw problemen met de bende MS13.

Bovendien zijn ook uw problemen met bende 18 niet geloofwaardig. Zo blijkt uit uw verklaringen dat u nooit door leden van deze bende werd benaderd. Wat betreft de bedreigingen die uw halfzus R. (...) heeft ontvangen vanwege deze bende, is vastgesteld dat ook uw verklaringen daarover niet geloofwaardig overkomen. Zo verklaart u dat R. (...) door bende 18 gevolgd en bedreigd werd in het centrum van San Salvador en briefjes heeft ontvangen vanwege bende 18 (CGVS, p. 5 en 16). Er dient te worden opgemerkt dat u, hoewel u wel verschillende bewijsstukken neerlegt om de problemen van uw vader en andere familieleden te staven, deze briefjes waarin uw naam expliciet zou worden genoemd, niet kunt voorleggen. Bovendien is het vreemd en ongeloofwaardig dat u zeer weinig weet over deze briefjes, hoewel u steeds contact met R. (...) onderhoudt (CGVS, p. 4). Zo weet u niet waar deze briefjes werden achtergelaten (CGVS, p. 16). Gevraagd wat er in die briefjes staat, antwoordt u vaag en ontwijkend dat R. (...) enkel zei dat ze bang was en zei dat ze naar u en uw vader vragen (ibid.). Indien uw halfzus werkelijk dergelijke dreigberichten ontving waarin uw naam expliciet werd vernoemd is het vreemd dat u deze niet kunt voorleggen en niet weet waar ze werden afgeleverd en wat hun precieze inhoud is.

Aangezien u nog contact houdt met uw halfzus R. (...) kan er redelijkerwijze worden verondersteld dat u zich via haar beter op de hoogte stelt hiervan. Het feit dat u dit niet hebt gedaan, ondermijnt in ernstige mate de geloofwaardigheid van uw verklaringen in verband met uw problemen met bende 18.

Ten slotte dient te worden opgemerkt dat uw vaders vrouw M. (...), zijn zoon J. (...) en zijn dochter R. (...) nog steeds in het huis in Prados De Venecia wonen waar hij voor zijn vertrek naar Guatemala woonde (CGVS, p. 15- 16). U stelt dat in deze wijk zowel MS13 als bende 18 aanwezig zijn (CGVS, p. 15). Desondanks hebben uw vaders huidige echtgenote, J. (...) noch R. (...) in deze wijk een bendegerelateerd probleem meegemaakt (CGVS, p. 16). Hoewel u verklaart dat uw halfzus R. (...) in het centrum van San Salvador door bende 18 werd achtervolgd en bedreigd en u stelt dat haar leven in gevaar is, woont zij nog steeds probleemloos in Prados De Venecia en gaat zij nog steeds uit werken (CGVS, p. 5 en 16). Het is enerzijds vreemd dat leden van MS13 u eerder zouden benaderen dan de directe gezinsleden van uw vader met wie hij samenwoonde voor zijn vertrek en die tot op heden nog steeds in hetzelfde huis wonen als waar ze dat met hem deden. Anderzijds is het vreemd dat R. (...) enkel in het centrum van San Salvador en niet in haar eigen wijk door bende 18 werd benaderd. Indien MS13 en bende 18 nog steeds een schuld zouden willen vereffenen met uw vader en daarom zijn familieleden viseren, kan er redelijkerwijze worden verondersteld dat zij deze mensen in deze wijk niet zomaar ongemoeid zouden laten. Het feit dat zij nog steeds probleemloos in El Salvador wonen en, in het geval van uw zus R. (...), werken, ondermijnt verder de geloofwaardigheid van uw verklaringen dat u door bendes wordt gevisieerd wegens de schuld die uw vader nog bij hen zou hebben uitstaan. Gevraagd waarom zij niet worden gevisieerd, komt u overigens niet verder dan te verklaren dat het het werk is van God, hetgeen allesbehalve een dienstige verklaring is (CGVS, p. 17).

Op basis van al het bovenstaande dient te worden geconcludeerd dat u niet geloofwaardig hebt gemaakt problemen te hebben met bendes MS13 of 18. De vluchtelingenstatus, noch de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, §2, a of b van de Vreemdelingenwet kan u dan ook worden toegekend.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet kan aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in El Salvador werd de COI Focus El Salvador: Veiligheidssituatie van 12 oktober 2020 (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_veiligheidssituatie_20201012.pdf) en de "UNHCR Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from El Salvador" van maart 2016 (beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/56e706e94.html>) in rekening genomen. Uit deze informatie blijkt dat het geweld in El Salvador wijdverspreid is en wordt gepleegd door georganiseerde misdaadgroepen, de Salvadoraanse politie en de veiligheidsdiensten die hierbij burgers met een bepaald profiel viseren. Dit type geweld heeft bijgevolg geen uitstaan met artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

De georganiseerde misdaad is erg actief in El Salvador en het merendeel van de criminele activiteiten die in het land plaatsvinden is bendegerelateerd. Het geweld wordt er gekenmerkt door gemeenrechtelijke criminaliteit, zoals interne afrekeningen tussen georganiseerde misdaadgroepen, moorden, ontvoeringen, drugshandel, en afpersing. Dit gemeenrechtelijk crimineel geweld kadert evenwel niet binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c) Vw., met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Bovendien blijkt uit de aard en/of de vorm waarin dit crimineel geweld plaatsvindt dat de slachtoffers van dit type geweld gevisieerd worden voor een welbepaalde reden of doel (bv. wraak, losgeld, macht, etc.). Het (crimineel) geweld in El Salvador is dan ook in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard.

Hoewel de situatie in El Salvador zeer precair is, blijkt nergens uit de informatie dat er actueel in El Salvador sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict waarbij de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met een of meer gewapende groeperingen of waarbij twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Er bestaan dus geen zwaarwegende gronden om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in El Salvador een reëel risico lopen op

ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

De documenten die u neerlegt doen geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen. Uw paspoort, uw identiteitskaart en de paspoorten van uw kinderen D. (...) en J. (...) bevatten enkel informatie over jullie identiteit en nationaliteit, gegevens die in deze beslissing niet dadelijk ter discussie staan. Het scholingsattest van uw zoon D. (...) toont enkel aan dat hij naar een school ging voor kinderen met speciale behoeften, een gegeven dat in deze beslissing niet betwist wordt maar geen verband houdt met uw asielmotieven. Uit het reservatiebewijs van uw vliegtickets kan dan weer enkel worden opgemaakt dat u vliegtuigtickets hebt gereserveerd om naar België te reizen vanuit El Salvador, een gegeven dat evenmin wordt betwist in deze beslissing. In verband met de overlijdensaktes van J. A. G. B. (...) en J. G. M. G. (...) wordt opgemerkt dat het overlijden van deze twee personen op zich niet ter discussie staat. U hebt evenwel in uw verklaringen niet aangetoond dat u als gevolg van hun dood of de oorzaken die tot hun dood hebben geleid, een persoonlijke vrees voor vervolging koestert of reëel risico op ernstige schade loopt. In verband met het forensisch rapport en het politierapport dat werd opgesteld naar aanleiding van het overlijden van J. G. M. G. (...) alsook het politierapport dat werd opgesteld naar aanleiding van het overlijden van C. M. G. B. (...) dient dezelfde opmerking te worden gemaakt. In verband met de door u neergelegde kopie van een Guatemalteekse identiteitskaart 'R' kan enkel worden afgeleid dat op 3 februari 2017 dit document werd afgegeven aan de genaamde J. A. G. M. (...) en dat het geldig was tot 2 februari 2018.

In verband met het document waarin de problemen van J. A. G. M. (...) chronologisch worden uiteengezet dient te worden opgemerkt dat hoewel dit document werd opgesteld vanuit het perspectief van de genaamde J. A. G. M. (...) er uit dit document niet kan worden afgeleid wie het document werkelijk heeft uitgetypt, aangezien het geen officieel document betreft. Daarenboven kan de waarachtigheid van de inhoud van dit document, aangezien het gaat om een niet-officieel document waarin louter persoonlijke verklaringen zonder objectieve bewijsvoering zijn opgenomen, niet worden nagegaan. Bovendien dient te worden opgemerkt dat dit document de ongeloofwaardigheid van uw verklaringen enkel versterkt. In dit document vallen immers een groot aantal tegenstrijdigheden op te merken met uw verklaringen zoals u ze voor het CGVS hebt afgelegd. Zo is het vreemd dat u stelt de moord op uw halfbroer J. A. G. B. (...) nooit goed te hebben begrepen hoewel de aanloop naar en de omstandigheden van zijn dood in dit document uitvoerig staan beschreven (CGVS, p. 9). Ook verklaart u dat uw broer C. (...) in 2007 door bende 18 vermoord werd, terwijl uit dit document blijkt dat dit in 2010 zou zijn gebeurd (CGVS, p. 9). Daarnaast verklaart u dat uw oom G. (...) in 2010 werd vermoord, terwijl dit volgens dit document en de door u neergelegde overlijdensakte in 2007 is gebeurd (CGVS, p. 9). Ook verklaart u dat er in 2010 een neef vermoord werd, wat evenwel niet blijkt uit dit document (CGVS, p. 10). Verder wordt opgemerkt dat u verklaart dat uw vader in 2013 werd ontvoerd, maar dat deze ontvoering in dit document nergens wordt aangehaald (CGVS, p. 10 en 14). Voor heel 2013 werd er overigens geen enkel incident geregistreerd, terwijl dit incident volgens u de rechtstreekse aanleiding zou zijn geweest voor het vertrek van uw vader uit El Salvador (CGVS, p. 10 en 14). Voorts is vreemd dat u het meermaals heeft over een winkel die uw vader had in Mejicanos en dat hij voor die zaak volgens u renta moest betalen aan MS13, terwijl in dit document nergens melding wordt gemaakt dat J. M. (...) een winkel had in Mejicanos (CGVS, p. 10 en 14). Daarenboven stroken uw verklaringen over de verhogingen van de renta die uw vader moest betalen aan de bendes niet met wat er in dit document staat opgelijst. Zo verklaart u eerst dat de renta die uw vader moest betalen aan MS13 voor zijn zaak verhoogd werd van 250 naar 600 dollar en verklaart u even later dat deze werd verhoogd van 200 dollar naar 600 dollar (CGVS, p. 10 en 14). In het door u neergelegde document staat echter beschreven dat uw vader in juni 2002 begon met het betalen van 200 dollar renta aan MS en dat deze geldsom verschillende keren werd verhoogd: in 2003 van 200 naar 600 dollar en de periode 2004-2005 van 600 naar 800 dollar en ten slotte in 2007 van 800 naar 900 dollar. Het feit dat dit document, dat u nota bene neerlegt om uw verklaringen te staven, dermate tegenstrijdig is met uw persoonlijke verklaringen, ondermijnt dus verder de geloofwaardigheid van uw verklaringen.

In verband met het schrijven van de Guatemalteekse migratiediensten dd. 03.02.2017 dient te worden opgemerkt dat uit dit document enkel kan worden afgeleid dat aan de genaamde J. A. G. M. (...) internationale bescherming werd verleend in het land. Uit dit document blijkt echter niet dat u met deze persoon verwant bent of dat u als gevolg van uw eventuele verwantschap met deze man een persoonlijke vrees voor vervolging koestert of een reëel risico loopt op ernstige schade. Er wordt in dit document immers niet naar uw naam verwezen. Bovendien blijkt ook de inhoud van dit document niet overeen te stemmen met uw eigen verklaringen en de andere door u neergelegde documenten. Zo staat in dit document dat uw halfbroer J. A. G. B. (...) op 25 april 2007 werd omgebracht. U verklaart echter dat hij in 2002 is omgekomen (CGVS, p. 9). Ook in het document dat door uw vader zelf zou zijn opgesteld en de

door u neergelegde overlijdensakte, staat vermeld dat J. A. G. B. (...) op 8 juli 2002 werd vermoord. En terwijl u daarnaast nog melding maakt van moorden op familieleden van uw vader in 2007 en 2010, verwijst dit document naar moorden op familieleden van J. A. G. M. (...) in 2007, 2008 en 2013. Ook het document dat door uw vader zou zijn opgesteld, verwijst niet naar een moord die in 2013 zou hebben plaats gevonden en vermeldt wel een moord op zijn zoon in september 2010. Het is bijzonder vreemd dat uw verklaringen en de overige door u neergelegde documenten niet overeenkomen met de inhoud van dit document. Dit doet dus verder twijfelen aan uw geloofwaardigheid.

Gezien het geheel van de bovenstaande vaststellingen heeft u niet aannemelijk gemaakt El Salvador te hebben verlaten omwille van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of omdat u een reëel risico zou lopen te worden geconfronteerd met de doodstraf of executie, of met foltering, onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing. Bijgevolg moet u zowel de vluchtelingenstatus als de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet worden geweigerd.

Voorts dient te worden opgemerkt dat er geen elementen aanwezig zijn om te concluderen dat u louter en alleen op basis van uw verblijf in het buitenland bij een terugkeer naar El Salvador in Vluchtelingrechtelijke zin vervolgd zal worden of een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een in artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet aangehaalde behandeling. U hebt overigens in dit verband zelf geen vrees aangehaald.

Het CGVS benadrukt vooreerst dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming in beginsel op de verzoeker zelf rust. Dit basisprincipe is wettelijk verankerd in artikel 48/6, eerste lid Vw. en wordt uitdrukkelijk erkend door het UNHCR (zie: UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, december 2011, § 196), het Hof van Justitie (HvJ, C-465/07, Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, 2009 en HvJ, C-277/11, M.M. t. Ireland, 2012) en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM, Saadi t. Italië, nr. 37201/06, 28 februari 2008, § 129 en EHRM, NA t. Verenigd Koninkrijk, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 111). Het is derhalve in de eerste plaats uw verantwoordelijkheid en plicht om de gegevens te verstrekken die nodig zijn voor een correcte beoordeling van de feiten en omstandigheden waarop u zich beroept. Dit neemt niet weg dat het Commissariaat-generaal voor de bepaling van de relevante elementen van dat verzoek met de verzoeker dient samen te werken.

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, de COI Focus El Salvador: Retour au pays après un épisode migratoire van 13 juli 2021 (beschikbaar op https://www.cgva.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_retour_au_pays_apres_un_episode_migratoire_20210713.pdf), blijkt dat de voorbije jaren tienduizenden Salvadoranen (gedwongen) terugkeerden naar hun land van herkomst, voornamelijk uit de Verenigde Staten en Mexico. Velen van hen keerden terug na een jarenlang verblijf in het buitenland. Het aantal terugkeerders was de voorbije jaren telkens in stijgende lijn. Uit cijfers van IOM van 2021 blijkt dat de meeste terugkeerders het gebrek aan economische mogelijkheden aangaven als de hoofdrede om te emigreren uit El Salvador. Vanuit België werden er sinds 2015 geen Salvadoranen gedwongen teruggeleid en keerden 304 personen vrijwillig terug naar El Salvador met behulp van IOM en de Dienst Vreemdelingenzaken. Aangezien Salvadoranen visumvrij naar Europa kunnen reizen, komen zij niet in aanmerking voor hulp bij hun re-integratie na terugkeer, op uitzonderingen na. Uit de informatie blijkt tevens dat er ter bevordering van de re-integratie van terugkeerders verschillende programma's en initiatieven aanwezig zijn en aangeboden worden door zowel de Salvadoraanse overheid als verschillende internationale organisaties. Wat betreft de veiligheidssituatie van terugkeerders is er geen systematische opvolging om hun veiligheid te garanderen en is de informatie hierover beperkt omwille van verschillende redenen.

Voorts stellen verschillende bronnen dat Salvadoranen die terugkeren vanuit het buitenland zich fundamenteel in dezelfde omstandigheden bevinden als degenen die niet emigreerden. Het enige verschil is dat een verblijf in het buitenland voor terugkeerders kan leiden tot afpersing door criminele bendes omdat zij beschouwd worden over financiële middelen te beschikken omwille van hun buitenlands verblijf. Hierbij dient bovendien te worden benadrukt dat uit de informatie van de COI Focus El Salvador: Veiligheidssituatie van 12 oktober 2020 (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_veiligheidssituatie_20201012.pdf), blijkt dat afpersing een alomtegenwoordig en wijdverspreid fenomeen is waarmee veel Salvadoranen te maken krijgen, ongeacht het beschikken over een migratieverleden. De loutere mogelijkheid om (al dan niet opnieuw) in aanraking te komen met afpersing bij een terugkeer volstaat niet om een reëel risico op het lopen van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet aan te tonen.

Uit de informatie blijkt aldus niet dat er sprake is van een situatie waarbij iedere Salvadoraan die terugkeert naar El Salvador louter omwille van zijn verblijf in het buitenland het risico loopt blootgesteld te worden aan vervolging, dan wel aan een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Het verzoekschrift

In een enig middel voert verzoekster de schending aan van de artikelen 48/3, 48/4 en 57/5^{quater} van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), van het redelijkheidsbeginsel en van de materiële motiveringsplicht. Tevens blijkt uit de uiteenzetting van het middel dat verzoekster van mening is dat het zorgvuldigheidsbeginsel wordt geschonden.

Verzoekster merkt vooreerst op dat zij de notities van haar persoonlijk onderhoud nooit heeft ontvangen en er nooit haar opmerkingen op heeft kunnen formuleren conform artikel 57/5^{quater}, § 3, van de Vreemdelingenwet. Zij citeert artikel 57/5^{quater} van de Vreemdelingenwet en stelt dat zij tijdens het gehoor kenbaar maakte dat zij een kopie van de notities van haar persoonlijk onderhoud wou ontvangen. Vervolgens geeft zij aan dat toen zowel zijzelf als haar advocaat in juni 2021 nog steeds geen nota's van het gehoor hadden ontvangen, haar advocaat op 28 juni 2021 naar het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: CGVS) mailde met de vraag of de nota's nog aan verzoekster dienden te worden overgemaakt. Verzoekster vervolgt dat ook hierop van het CGVS geen enkele reactie kwam en dat er op 16 december 2021 onmiddellijk een negatieve beslissing volgde. Zij is dan ook van mening dat artikel 57/5^{quater}, § 2, tweede en derde lid, van de Vreemdelingenwet manifest is geschonden en dat haar *“thans geen tegenstrijdigheden/omissies, inconsistenties kunnen worden verweten gezien zij nooit de kans heeft gehad om de gehoornota's na te lezen”*. Zij verwijt de commissaris-generaal dat hij heel wat zaken verkeerd heeft begrepen en dat er heel wat zaken verkeerd genoteerd werden en laat wat dit betreft het volgende gelden:

“Zo gaat verwerende partij bijvoorbeeld bijzonder kort door de bocht door te stellen dat de halfbroer van verzoekende partij (J. (...)) vermoord werd door de bende 18, nadat hij door deze bende werd afgeperst. Dit is niet wat verzoekende partij heeft verklaard. De halfbroer van verzoekende partij werd vermoord omdat de vader van verzoekende partij niet tegemoet kwam aan de eisen van de bendeleden. Immers, haar vader had op verzoek van de vertegenwoordigers van de jeugdraad van de Raul Rivas Vasquez gemeenschap de poort gesloten die zijn naam droeg, waardoor de doorgang voor de bendeleden veel moeilijker werd gemaakt. Nadat hij deze poort bij de doorgang had geïnstalleerd, kreeg hij doodsbedreigingen: indien hij de poort niet zou verwijderen, zou hij of een van zijn familieleden worden vermoord. De halfbroer van verzoekende partij werd beschoten aan deze doorgang in de Mejicanos wijk, aan deze doorgang, en er voor dood achtergelaten omdat haar vader niet onmiddellijk gevolg gaf aan de bedreigingen. Hij stierf later aan zijn verwondingen in het Dr. Juan Fernandez De La Zacamil ziekenhuis. Ook wat betreft de afpersingen van haar vader die vermeld worden in het feitenrelaas, haalt verwerende partij een en ander door elkaar. ZO werd haar vader sinds 2002 afgeperst door de bende MS13 en diende hij 200 dollar te betalen omdat hij een winkeltje had in Mejicanos. Dit bedrag werd verhoogd nadat hij klacht had neergelegd bij de politie

Ook omtrent de moord op de oom van verzoekende partij (Gerard), heeft verwerende partij verzoekende partij klaarblijkelijk verkeerd begrepen. Hij werd immers niet vermoord omdat hij afgeperst werd, wel omwille van de veroordeling van bendeleden (bende 18) voor de moord op de broer van verzoekende partij.”

Waar de commissaris-generaal in het feitenrelaas van de bestreden beslissing stelt dat zij niet weet door welke bende haar vader in 2013 werd ontvoerd, laat verzoekster het volgende gelden:

“Ook hier gaat verwerende partij bijzonder kort door de bocht. In 2013 werd er een poging tot kidnapping gedaan op haar vader. Er werden ook schoten gelost, waarbij haar vader geraakt werd. Toen de politie

arriveerde waren de bendeleden al weggevlucht en konden zij niet worden geïdentificeerd. De vader van verzoekende partij werd door de politie naar het ziekenhuis gebracht.”

Voorts voert verzoekster aan dat de stelling in het feitenrelaas van de bestreden beslissing dat zij op 1 april 2021 contact had met haar halfzus R., die haar vertelde dat ze gevolgd werd en dreigberichten kreeg van de bende 18 en dat bendeleden naar haar, haar zoon en haar vader vroegen niet klopt. Zij stelt hierover het volgende:

“Verzoekende partij heeft op geen enkel ogenblik gezegd dat de dreigementen kwamen van bende 18! Bovendien heeft zij nooit gesproken over dreigberichten, enkel over dreig telefoons die haar zus R. (...) kreeg waar haar gevraagd werd waar verzoekende partij, haar zoon en haar vader waren.”

Zij vervolgt:

“Uit al het voorgaande blijkt ten overvloede dat verwerende partij verzoekende partij helemaal verkeerd begrepen heeft én haar nooit de kans heeft gegeven om bepaalde misverstanden recht te zetten door opmerkingen te formuleren op haar gehoornota's zoals voor haar voorzien wordt door de wet. De bestreden beslissing is dan ook gevitieerd en dient te worden vernietigd.”

Wat betreft de motieven van de bestreden beslissing over haar kennis over de problemen van de man van wie zij verklaart dat het haar vader is, voert verzoekster het volgende aan:

“Verzoekende partij herhaalt nogmaals – zoals uiteengezet onder II.1.0. – dat haar halfbroer niet werd vermoord omwille van afpersing, maar omwille van de ongehoorzaamheid van haar vader om een doorgang te deblokken in Mejicanos voor de bendeleden.

Daarnaast heeft verzoekende partij herhaaldelijk uitgelegd dat de verdwijningen en moorden het gevolg waren van de arrestatie, opsluiting en veroordeling van bendeleden 18 na de dood van haar halfbroer.

Zoals in het feitenrelaas reeds uiteengezet, vond de moord plaats in 2012 en niet 2002. Verzoekende partij heeft nooit de mogelijkheid gehad om haar gehoornota's na te lezen en verbeteringen aan te brengen.”

Waar de commissaris-generaal haar in de bestreden beslissing vage, lacunaire en tegenstrijdige verklaringen verwijt over de problemen van haar vader met MS-13, betoogt verzoekster als volgt:

“Zoals verzoekende partij aanhaalde onder II.1.0. werd haar vader sinds 2002 afgeperst en diende hij 200 dollar te betalen. In 2007 werd dat bedrag verhoogd naar 600 dollar.

Verzoekende partij heeft nooit gesproken over 2013 en/of 2014. De afpersingen omwille van de zaak van de vader van verzoekende partij begonnen in 2002. In 2003 steeg het van 200 dollar naar 600 dollar en in 2004 werd het verhoogd naar 800 dollar, dit telkens omdat haar vader klacht indiende bij de politie.”

Waar de commissaris-generaal in de bestreden beslissing van oordeel was dat zij over de ontvoering van haar vader vage en ongeloofwaardige verklaringen aflegde, stelt verzoekster:

“Zoals verzoekende partij uiteenzette onder II.1.0 werd haar vader voor dood achtergelaten. Toen de politie arriveerde, was er daar niemand meer aanwezig van de bendeleden. Het is voor haar en haar vader aldus onmogelijk om te weten wie achter deze ontvoeringspoging zat. De politie trachtte de belagers nog te achtervolgen, maar kon ze niet vinden. Gezien haar vader voor dood was achtergelaten, brachten ze hem naar het ziekenhuis voor verzorging.”

Waar de commissaris-generaal het vreemd vindt dat zij voor de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: DVZ) verklaarde dat vijf van haar familieleden door bendes zijn omgebracht, terwijl zij voor het CGVS verklaarde dat er zes officiële moorden op haar familieleden werden gepleegd en dat zij zich daarenboven de naam van één van haar vermoorde neven niet kon herinneren, laat verzoekster het volgende gelden:

“Verwerende partij heeft verzoekende partij verkeerd begrepen: er werden 6 familieleden omgebracht. Haar broer is verdwenen en zijn lichaam werd nooit terug gevonden.

Wat betreft haar vermoorde neven, heeft zij daar nooit een dichte band mee gehad. Zij kent weldegelijk hun namen: S. A. R. M. (...), G. G. G. M. (...), I. A. G. (...).”

Waar de commissaris-generaal stelde dat de vage, tegenstrijdige en ongeloofwaardige verklaringen die zij aflegde over de problemen van haar vader, broers, ooms en neven de geloofwaardigheid van haar eigen problemen, die zij rechtstreeks aan deze problemen linkt, in ernstige mate ondermijnen, betoogt verzoekster niet te weten wat zij meer zou kunnen doen. Zij wijst erop dat zij tevens de geboorteaktes neerlegde van haar familieleden om aan te tonen dat zij allen dezelfde vader hebben en aldus familie zijn van elkaar.

Waar de commissaris-generaal er in de bestreden beslissing op wijst dat zij met geen enkel bewijsstuk haar verwantschap aantoonde met J. A. G. M. of de andere door haar vermelde vermoorde of ontvoerde personen die zonen, broers of neefjes van deze persoon zijn en dat het vreemd is dat zij incoherente verklaringen aflegde over de identiteit van het enige familielid waarmee zij nog contact heeft langs vaderskant, haar halfzus R., laat verzoekster het volgende gelden:

“Zoals verzoekende partij hierboven uitlegde, heeft zij de geboorteaktes van haar familieleden voorgelegd als bewijs van verwantschap en als bewijs dat zij dezelfde vader hebben. Zij heeft nooit verklaard dat haar zus een andere familienaam zou hebben. Haar familienaam is G. G. (...).”

Waar de commissaris-generaal er in de bestreden beslissing op wijst dat zij tegenstrijdige verklaringen aflegde over het contact dat zij met haar vader in El Salvador had, laat verzoekster het volgende gelden:

“Wat betreft de ontmoetingen tussen verzoekende partij en haar vader wenst zij het volgende uit te klaren. Toen verzoekende partij een kind was kwam haar vader haar van tijd tot tijd bezoeken. Na de eerste moord werd er enkel nog telefonisch contact gehouden. De fysieke contacten met haar vader hervatten in 2010 toen de werkplaats van haar vader zeer dichtbij werd aan de plaats waar verzoekende partij studeerde. Verzoekende partij ging dan soms lang bij haar vader.”

Waar de commissaris-generaal in de bestreden beslissing oordeelde dat haar verklaringen over haar persoonlijke problemen met bende MS-13 niet geloofwaardig zijn en dat haar verklaringen over het incident waarbij zij in San Yacinto door leden van bende MS-13 zou zijn benaderd bovendien tegenstrijdig en ongeloofwaardig zijn, betoogt verzoekster als volgt:

“Verwerende partij verwijt verzoekende partij zaken waar zij geen controle over heeft. Zo kan zij niet met zekerheid zeggen waarom zij juist in 2019 geïnterviewd werd. Zij vermoedt dat een van de veroordeelde bendeleden van in 2003 en/of 2004 de opdracht heeft gegeven aan andere bendeleden om achter verzoekende partij aan te komen. Immers, een van de veroordeelden heeft zijn straf kunnen herleiden van 30 jaar naar 15 jaar omwille van goed gedrag en is vrijgekomen in 2019. Verzoekende partij kan niet verantwoordelijk worden gesteld voor het handelen van derden, waar en wanneer zij wordt aangesproken. Zij kan maar haar verhaal doen.”

Verzoekster haalt vervolgens aan dat zij geprobeerd heeft om hulp en bescherming te zoeken bij haar eigen autoriteiten, maar dat alles wat zij deden uiteindelijk tevergeefs bleek gezien er meerdere van haar familieleden vermoord werden en *“na zoveel jaar zij nog steeds geïnterviewd en met de dood bedreigd”*. Verzoekster betoogt dat het bovendien geen geheim is dat de politie geïnfiltrerd is door bendeleden. Volgens haar is dit niet louter gesteund op hypothesen, maar blijkt uit objectieve rapporten dat de politie in El Salvador bijzonder corrupt is, vaak samenwerkt met bendeleden en informatie doorspeelt naar hen. Zij citeert ter staving daarvan uit de Country Policy and Information Note *“El Salvador: Fear of gangs”* van UK Home Office van januari 2021.

Zij vervolgt:

“Verzoekende partij vreest voor haar leven. Verwerende partij heeft op geen enkel ogenblik de gegrondheid van de vrees voor het leven van verzoekende partij.

Dergelijke redenering van verwerende partij toont aan dat zij geen enkel besef heeft van de werking van de bendes en de (corruptie en infiltratie van bendeleden binnen de) politie in El Salvador.

Het is aldus onbegrijpelijk hoe verwerende partij meent te kunnen stellen dat verzoekende partij geen risico zou lopen op het lijden van ernstige schade.

II.1.7 Het is duidelijk dat verwerende partij de werking van de bendes in El Salvador niet kent. Verzoekende partij werd er bedreigd. Zij kon geen kant meer op.

Zij begrijpt dan ook niet hoe verwerende partij kan stellen dat er geen gevaar zou zijn voor haar leven bij terugkeer naar El Salvador.

Het recente rapport van NANSSEN bevestigt dat de bendes niet louter als een criminele organisatie kunnen worden bestempeld, zoals verwerende partij dat op heden doet. De situatie is veel complexer dan dat. Hun daden en beweegredenen zijn niet louter van economische aard en er dient te worden nagegaan of er een effectieve bescherming voorhanden in El Salvador tegen de bendes, die weldegelijk als politieke actoren dienen te worden beschouwd die wel degelijk een politieke agenda hebben en activiteiten uitoefenen die normaalgezien door een staat worden uitgeoefend, zoals de illegale belastingsheffing of renta: (eigen onderlijning) (stuk 8 p. 54-56)

“(...).”

Verwerende partij kan zich aldus niet langer verschuilen achter het feit dat de bendes louter als een criminele organisatie dienen te worden aanzien en dat er een individuele en specifieke vrees dient te worden aangetoond.”

Uit de motivering van de bestreden beslissing blijkt volgens verzoekster hoe onredelijk en onvoorzichtig de commissaris-generaal te werk is gegaan bij de beoordeling van haar verzoek om internationale bescherming. Zij meent wel degelijk in aanmerking te komen voor de vluchtelingenstatus.

Mocht de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) van mening zijn dat zij niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, zo vervolgt verzoekster, dan meent zij minstens in aanmerking te komen voor de subsidiaire beschermingsstatus. Zij merkt op dat waar de commissaris-generaal niet ontkent dat de situatie in El Salvador precair is, hij toch meent dat zij niet in aanmerking komt voor de subsidiaire beschermingsstatus. Zij citeert de motieven van de bestreden beslissing met betrekking tot de actuele veiligheidssituatie in El Salvador en stelt niet te begrijpen hoe de commissaris-generaal na deze te hebben uiteengezet kan stellen dat zij naar El Salvador kan terugkeren zonder gevaar voor haar leven.

Zij betoogt dat de (humanitaire) situatie in El Salvador *anno* 2021 volledig ontspoord is en dat El Salvador gerund wordt door bendes en als een van de gevaarlijkste landen ter wereld wordt gezien. Ter staving hiervan citeert zij uit het artikel *“El Salvador: a country ruled by gangs – a photo essay”* uit The Guardian van 22 november 2019 en het artikel *“A Nation Held Hostage”* van Foreign Policy van 30 november 2019.

Verzoekster voegt hieraan het volgende toe:

“Met de huidige corona crisis, dreigt de situatie helemaal te ontsporen. Verwerende partij kan bezwaarlijk volharden dat verzoekende partij terug kan keren naar El Salvador en er een menswaardig leven lijden. Immers, niet alleen zullen verzoekende partijen geconfronteerd worden door bendes die hen afpersen, zij zullen ook geen werk hebben door deze crisis en niet de noodzakelijke medische zorg kunnen krijgen indien zij besmet geraken met deze ziekte.”

Verzoekster wijst vervolgens op *“de ontsporende situatie van veralgemeend geweld in El Salvador, die recentelijk danig geëscaleerd is”* en citeert ter staving hiervan uit het artikel *“El Salvador's Bukele deploys military after spike in murders”* van Reuters van 12 november 2021 en het artikel *“El Salvador Police confirm 20 homicides in one day”* van Prensa Latina News van 11 november 2021, waarna zij als volgt betoogt:

“Een dergelijk niveau van geweld is ongezien in El Salvador, dat reeds als één van de meest onveilige landen ter wereld kon worden beschouwd. In het onmogelijke geval de Raad in casu niet overtuigd zou zijn dat de individuele problemen van verzoekende partijen een internationaal beschermingsstatuut rechtvaardigen, dan dient toch minstens een hernieuwd onderzoek te gebeuren naar de algemene veiligheidssituatie (onder meer in het licht van deze recente feiten) alvorens er over de subsidiaire beschermingsstatus wordt geoordeeld.”

Verzoekster besluit dat de commissaris-generaal bijzonder onzorgvuldig te werk is gegaan en haar ten onrechte de vluchtelingenstatus, minstens de subsidiaire beschermingsstatus, geweigerd heeft. Een dergelijke manier van redeneren en desgevallend gebrekkig onderzoeken schendt volgens haar op een kennelijke wijze het redelijkheidsbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel.

2.2. De stukken

2.2.1. Als bijlage aan het verzoekschrift worden de volgende nieuwe stavingstukken gevoegd:

- een e-mail die door verzoeksters advocaat naar het CGVS werd verzonden op 28 juni 2021 (stuk 3);
- fotokopieën van de geboorteaktes van verzoekster, van J. A. G. B., van C. M. G. B. en van E. G. G. B. (stukken 4-7);
- een uittreksel uit de Nansen Note – 2021/2 *“El Salvador – Internationale bescherming overeenkomstig het Vluchtelingenverdrag”*, p. 54-56 (stuk 8).

2.2.2. Op 3 april 2022 brengt verzoekster overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid, van de Vreemdelingenwet aan de Raad een aanvullende nota bij met referenties aan het artikel *“62 moorden op 1 dag in El Salvador, parlement roept noodtoestand uit”* van VRT NWS van 27 maart 2022 en het artikel *“El Salvador's power-hungry president, citing gang murders, suspends important rights”* van MSNBC van 1 april 2022.

2.2.3. Ter terechtzitting legt verzoekster overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid, van de Vreemdelingenwet de in punt 2.2.2. genoemde aanvullende nota nogmaals neer.

2.3. Beoordeling

2.3.1. Over de aangevoerde schending van artikel 57/5^{quater} van de Vreemdelingenwet

Verzoekster voert in haar verzoekschrift aan dat artikel 57/5^{quater} van de Vreemdelingenwet *in casu* geschonden is, omdat zij nooit (een kopie van) de notities van haar persoonlijk onderhoud heeft ontvangen en daardoor niet in staat was om hierover opmerkingen te formuleren conform artikel 57/5^{quater}, § 3, van de Vreemdelingenwet. Tijdens het gehoor zou zij kenbaar hebben gemaakt dat zij een kopie van de notities van haar persoonlijk onderhoud wou ontvangen en haar advocaat zou in juni 2021 een e-mail hebben gestuurd naar het CGVS met de vraag of zij deze nog moest ontvangen. Hierop zou geen reactie zijn gekomen van het CGVS. De Raad wijst erop dat de commissaris-generaal er overeenkomstig artikel 57/5^{quater}, § 2, van de Vreemdelingenwet slechts toe gehouden is een kopie van de notities van het persoonlijk onderhoud te betekenen aan de verzoeker of zijn advocaat wanneer die dergelijke kopie schriftelijk aanvraagt en deze aanvraag de commissaris-generaal bereikt binnen twee werkdagen na het persoonlijk onderhoud. Uit de stukken van het administratief dossier blijkt evenwel niet dat verzoekster of haar advocaat schriftelijk een kopie van de notities van haar persoonlijk onderhoud heeft aangevraagd. Verzoekster brengt bovendien geen enkel stuk bij waaruit kan blijken dat zij zulke kopie binnen de twee werkdagen na haar persoonlijk onderhoud aan het CGVS schriftelijk heeft aangevraagd. Tevens kan – in tegenstelling tot wat zij voorhoudt – nergens in de notities van het persoonlijk onderhoud worden gelezen dat verzoekster kenbaar maakte dat zij een kopie van de notities van haar persoonlijk onderhoud wou ontvangen. Verzoekster werd nochtans gewezen op de mogelijkheid om overeenkomstig artikel 57/5^{quater} van de Vreemdelingenwet een kopie van de notities van het persoonlijk onderhoud aan te vragen (administratief dossier (hierna: adm. doss.), stuk 4, map met 'Bijkomende informatie', notities van het persoonlijk onderhoud, p. 2 en 21). Het kan de commissaris-generaal dan ook niet ten kwade worden gedeut dat hij geen kopie van de notities van het persoonlijk onderhoud aan verzoekster heeft betekend alvorens de bestreden beslissing te nemen. De Raad merkt ten overvloede nog op dat verzoekster overeenkomstig de wet van 11 april 1994 betreffende de openbaarheid van bestuur een recht op inzage heeft. Conform artikel 32 van de Belgische Grondwet heeft ieder *“het recht elk bestuursdocument te raadplegen en er een afschrift van te krijgen, behoudens in de gevallen en onder de voorwaarden bepaald door de wet, het decreet of de regel bedoeld in artikel 134”*. Het inzagerecht laat verzoekster of haar advocaat aldus toe om haar dossier op het CGVS in te kijken en kennis te nemen van de inhoud teneinde haar verdediging te organiseren. De Raad benadrukt in dit verband dat verzoekster zelf de verantwoordelijkheid draagt voor de organisatie van haar verdediging en dat het haar toekomt om op diligente en alerte wijze haar verdediging te laten waarnemen door een raadsman van haar keuze en tijdig de nodige stappen te ondernemen om inzage van het administratief dossier op het CGVS te krijgen. Uit de stukken van het rechtsplegingsdossier blijkt evenwel niet dat verzoekster of haar raadvrouw een vraag tot inzage aan het CGVS heeft gericht, laat staan dat hieruit kan blijken dat de inzage in het administratief dossier haar zou zijn geweigerd indien zij hierom had verzocht. Ten slotte wijst de Raad er nog op dat verzoekster met onderhavig beroep over de mogelijkheid beschikt om in voorliggend verzoekschrift alsnog eventuele opmerkingen over de notities van haar persoonlijk onderhoud te laten kennen.

De schending van artikel 57/5^{quater} van de Vreemdelingenwet wordt niet aangetoond.

2.3.2. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

Verzoekster verklaart haar land van herkomst, El Salvador, te hebben verlaten omwille van problemen met de bende MS-13 en de bende 18. De problemen zouden zijn begonnen in 2002 toen haar halfbroer J. door de bende 18 vermoord werd nadat hij door deze bende zou zijn afgeperst en haar vader ervoor gezorgd had dat de daders in de gevangenis belandden. In 2007 zou haar halfbroer C. door diezelfde bende vermoord zijn omdat haar vader klacht had ingediend bij de politie en zou haar vader zijn afgeperst door de bende MS-13 voor zijn winkeltje in Mejicanos. Omdat hij voor die afpersing opnieuw een klacht had ingediend bij de politie, zou de *renta* verhoogd zijn. In 2010 zou verzoeksters oom G. omwille van problemen in verband met afpersing vermoord zijn door de bende 18 en zou er eveneens een neefje van verzoekster zijn vermoord, omdat haar vader nog steeds contact had met de politie. Ook zouden er nog twee andere neven van verzoekster zijn vermoord en zou verzoeksters halfbroer E. zijn verdwenen. Verzoeksters vader zou in 2013 ontvoerd zijn geweest en in 2016 naar Guatemala zijn vertrokken en daar internationale bescherming hebben gekregen. Op 1 augustus 2019 zou verzoekster door twee leden van de bende MS-13 zijn bedreigd omwille van een schuld die haar vader nog bij hen had. De bendeleden zouden haar gezegd hebben dat zij haar zoon D. aan de bende diende te overhandigen om zo de schuld van haar vader in te lossen en dat zij er anders de gevolgen van zou dragen. Op 30 september 2019 zou verzoekster samen met haar twee zonen El Salvador hebben verlaten. De volgende dag zouden zij in

België zijn aangekomen, waar zij op 8 oktober 2019 een verzoek om internationale bescherming indiende. Op 1 april 2021 zou verzoekster contact hebben gehad met haar halfzus R. die haar vertelde dat ze door leden van de bende 18 werd gevolgd en briefjes met bedreigingen ontving. Bendeleden zouden naar verzoekster, haar zoon en haar vader hebben gevraagd. Bij terugkeer naar El Salvador stelt verzoekster te vrezen dat zijzelf en haar kinderen, net zoals haar familieleden, vermoord zullen worden door bendeleden.

Ter staving van haar relaas legde verzoekster in de loop van de administratieve procedure de overlijdensaktes van haar halfbroer J. A. en van haar oom J. G., een attest van de school van haar zoon D. en de reservatie van haar vliegtickets neer, alsook fotokopieën van haar paspoort en identiteitskaart, van de paspoorten van haar zonen D. en J., van een chronologisch overzicht van de problemen van haar vader, van de beslissing inzake het verzoek om internationale bescherming van haar vader in Guatemala, van de Guatemalteekse identiteitskaart 'R' van haar vader, van een politieverslag van de moord op haar oom J. G., van een forensisch verslag van de moord op haar oom J. G. en van een forensisch verslag van de moord op haar halfbroer C. M. (adm. doss., stuk 5, map met 'Documenten').

In de bestreden beslissing wordt vastgesteld dat uit de overlijdensaktes van J. A. G. B. en J. G. M. G. kan blijken dat deze twee personen overleden zijn. De niet betwiste vaststelling dat deze personen overleden zijn, brengt evenwel niet *ipso facto* met zich mee dat verzoekster als gevolg van hun dood of de oorzaken die tot hun dood hebben geleid persoonlijk een vrees voor vervolging heeft of een reëel risico op ernstige schade loopt. Hetzelfde kan worden gesteld wat betreft het forensisch rapport en het politierapport dat werd opgesteld naar aanleiding van het overlijden van J. G. M. G. en het forensisch rapport dat naar aanleiding van het overlijden van C. M. G. B. werd opgesteld. Deze forensische rapporten en dit politierapport betreffen bovendien slechts fotokopieën en aan gemakkelijk door knip- en plakwerk te fabriceren fotokopieën kan hoe dan ook slechts een beperkte bewijswaarde worden verleend (cf. RvS 25 juni 2004, nr. 133.135).

Over de beslissing van de Nationale Vluchtelingencommissie van Guatemala van 14 december 2016 stelt de commissaris-generaal in de bestreden beslissing het volgende:

"In verband met het schrijven van de Guatemalteekse migratiediensten dd. 03.02.2017 dient te worden opgemerkt dat uit dit document enkel kan worden afgeleid dat aan de genaamde J. A. G. M. (...) internationale bescherming werd verleend in het land. Uit dit document blijkt echter niet dat u met deze persoon verwant bent of dat u als gevolg van uw eventuele verwantschap met deze man een persoonlijke vrees voor vervolging koestert of een reëel risico loopt op ernstige schade. Er wordt in dit document immers niet naar uw naam verwezen. Bovendien blijkt ook de inhoud van dit document niet overeen te stemmen met uw eigen verklaringen en de andere door u neergelegde documenten. Zo staat in dit document dat uw halfbroer J. A. G. B. (...) op 25 april 2007 werd omgebracht. U verklaart echter dat hij in 2002 is omgekomen (CGVS, p. 9). Ook in het document dat door uw vader zelf zou zijn opgesteld en de door u neergelegde overlijdensakte, staat vermeld dat J. A. G. B. (...) op 8 juli 2002 werd vermoord. En terwijl u daarnaast nog melding maakt van moorden op familieleden van uw vader in 2007 en 2010, verwijst dit document naar moorden op familieleden van J. A. G. M. (...) in 2007, 2008 en 2013. Ook het document dat door uw vader zou zijn opgesteld, verwijst niet naar een moord die in 2013 zou hebben plaats gevonden en vermeldt wel een moord op zijn zoon in september 2010. Het is bijzonder vreemd dat uw verklaringen en de overige door u neergelegde documenten niet overeenkomen met de inhoud van dit document. Dit doet dus verder twijfelen aan uw geloofwaardigheid."

Wat de overige stukken betreft, zet de commissaris-generaal in de bestreden beslissing het volgende uiteen:

"Uw paspoort, uw identiteitskaart en de paspoorten van uw kinderen D. (...) en J. (...) bevatten enkel informatie over jullie identiteit en nationaliteit, gegevens die in deze beslissing niet dadelijk ter discussie staan. Het scholingsattest van uw zoon D. (...) toont enkel aan dat hij naar een school ging voor kinderen met speciale behoeften, een gegeven dat in deze beslissing niet betwist wordt maar geen verband houdt met uw asielmotieven. Uit het reservatiebewijs van uw vliegtickets kan dan weer enkel worden opgemaakt dat u vliegtuigtickets hebt gereserveerd om naar België te reizen vanuit El Salvador, een gegeven dat evenmin wordt betwist in deze beslissing. (...) In verband met de door u neergelegde kopie van een Guatemalteekse identiteitskaart 'R' kan enkel worden afgeleid dat op 3 februari 2017 dit document werd afgegeven aan de genaamde J. A. G. M. (...) en dat het geldig was tot 2 februari 2018. In verband met het document waarin de problemen van J. A. G. M. (...) chronologisch worden uiteengezet dient te worden opgemerkt dat hoewel dit document werd opgesteld vanuit het perspectief van de genaamde J. A. G. M. (...) er uit dit document niet kan worden afgeleid wie het document werkelijk heeft uitgetypt, aangezien het geen officieel document betreft. Daarenboven kan de waarachtigheid van de

inhoud van dit document, aangezien het gaat om een niet-officieel document waarin louter persoonlijke verklaringen zonder objectieve bewijsvoering zijn opgenomen, niet worden nagegaan."

Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn deugdelijk en pertinent en worden door verzoekster niet betwist, laat staan ontkracht of weerlegd, zodat ze onverminderd overeind blijven en door de Raad tot de zijne worden gemaakt.

Verzoekster voegt bij haar verzoekschrift fotokopieën van haar geboorteakte en van de geboorteaktes van J. A. G. B., van C. M. G. B. en van E. G. G. B. (stukkenbundel verzoekster, stukken 4-7). De Raad herhaalt dat aan gemakkelijk door knip- en plakwerk te fabriceren fotokopieën slechts een beperkte bewijswaarde kan worden verleend (cf. RvS 25 juni 2004, nr. 133.135). Zo op basis van deze documenten kan worden aangenomen dat J. A. G. M. de vader van verzoekster is en dat J. A. G. B., C. M. G. B. en E. G. G. B. dezelfde vader hebben als verzoekster en dus haar (half)broers zijn, toont dit op zich nog niet aan dat verzoekster louter door deze verwantschap persoonlijk een vrees voor vervolging heeft of een reëel risico op ernstige schade loopt.

Het uittreksel uit de Nansen Note – 2021/2 *"El Salvador – Internationale bescherming overeenkomstig het Vluchtelingenverdrag"* dat verzoekster bij haar verzoekschrift voegt (stukkenbundel verzoekster, stuk 8), heeft betrekking op de algemene veiligheidssituatie in El Salvador. Verzoekster wordt hierin niet vermeld. Bijgevolg volstaat dit uittreksel op zich niet om in hoofde van verzoekster tot het bestaan van een persoonlijke vrees voor vervolging te besluiten.

De Raad besluit dat verzoekster een zekere inspanning heeft geleverd om haar verzoek om internationale bescherming te staven met documenten, maar dat deze documenten niet volstaan om een vrees voor vervolging of een risico op ernstige schade aannemelijk te maken. Bijgevolg moet worden nagegaan of de verklaringen van verzoekster voldoende consistent, gedetailleerd, specifiek en aannemelijk zijn, opdat de relevante elementen van haar vluchtrelaas, in het licht van de relevante informatie in verband met haar land van herkomst en in samenhang met de voorgelegde documenten, als geloofwaardig kunnen worden beschouwd.

Te dezen is de Raad na lezing van het administratief dossier in navolging van de commissaris-generaal van oordeel dat verzoekster haar problemen met de bende MS-13 en de bende 18 niet aannemelijk maakt.

Zo wijst de commissaris-generaal in de bestreden beslissing vooreerst terecht op het volgende:

"Ten eerste dient te worden opgemerkt dat uw kennis over de problemen van J. A. G. M. (...), de persoon van wie u verklaart dat hij uw vader is en aan wie u uw eigen problemen linkt, niet kan overtuigen. U stelt dat u geviseerd wordt door bendeleden omdat uw vader nog een schuld heeft uitstaan bij hen en de bendes zich wreken door alle familieleden te vermoorden (CGVS, p. 11). Uw vader had verschillende problemen met zowel MS13 als bende 18. In het kader van deze problematieken werden verschillende familieleden van uw vader gedood en ontvoerd (CGVS, p. 9-10 en 18). U kadert het ontstaan van de problemen van uw vader en uw familie met de bendes in 2002, toen uw halfbroer J. A. G. B. (...) wegens problemen met renta werd gedood door de bende 18 (CGVS, p. 9). U stelt dat de problemen van uw vader zijn gestart toen hij na deze moord klacht heeft ingediend (CGVS, p. 17). U legt echter geen geloofwaardige verklaringen af over de reden waarom uw broer werd gedood. U stelt dat al de problemen van uw familie naar dezelfde afpersingen kunnen worden herleid (CGVS, p. 17-18). Verder blijkt uit uw verklaringen echter dat uw vader enkel afpersing betaalde voor zijn zaak in Mejicanos, die in het territorium van MS13 ligt (CGVS, p. 17). Gevraagd waar de problemen van uw vader met de bende 18 vandaan kwamen, verwijst u opnieuw naar de moord op uw broer in 2002 (ibid.). Gevraagd waarom deze broer werd gedood, stelt u dat hij wegens dezelfde renta werd vermoord (CGVS, p. 17-18). Ermee geconfronteerd dat volgens uw verklaringen uw vaders problemen met afpersing zich beperkten tot de bende MS13, in wiens territorium zijn zaak gelegen was en nogmaals gevraagd waar de problemen met de bende 18 dan vandaan kwamen, verklaart u vreemd genoeg de moord op uw halfbroer J. A. (...) door bende 18 in 2002 nooit goed begrepen te hebben (CGVS, p. 18). Het is vreemd dat u de moord op uw halfbroer, die volgens uw eigen verklaringen het beginpunt is van alle verdere problemen die uw vader en dus ook u met de bendes hebben gehad, niet op een meer gedetailleerde, coherente en doorleefde manier kunt duiden. In verband hiermee dient nog te worden opgemerkt dat u bij de DVZ nog verklaarde dat J. A. (...) in 2012 is overleden en niet, zoals u voor het CGVS verklaart, in 2002 (zie verklaring DVZ, p. 9, punt 17). Ook al speelden deze incidenten zich lang geleden af en woonde u op het moment van deze feiten niet in bij uw vader of halfbroer, dan nog kan er dus redelijkerwijze worden verondersteld dat u beter op de hoogte bent van de omstandigheden waarin uw broer werd gedood, zeker aangezien u verklaart steeds een goed contact te hebben gehad met uw vader (CGVS, p. 8 en 9)."

Verzoekster voert aan dat haar halfbroer J. A. niet werd vermoord omwille van afpersing, maar omwille van de ongehoorzaamheid van haar vader om een doorgang te deblokken in Mejicanos voor de benedeleden. Zij zou op het CGVS hebben verklaard dat haar vader op verzoek van de vertegenwoordigers van de jeugdraad van de Raul Rivas Vasquez gemeenschap de poort die zijn naam droeg had gesloten, waardoor de doorgang voor de benedeleden veel moeilijker werd gemaakt, dat hij hierna de doodsbedreiging kreeg dat als hij de poort niet zou verwijderen, hij of een van zijn familieleden zou worden vermoord en dat haar halfbroer werd beschoten aan deze doorgang in de Mejicanos wijk en er voor dood achtergelaten werd omdat haar vader niet onmiddellijk gevolg gaf aan de bedreigingen, waarna hij in het ziekenhuis overleed aan zijn verwondingen. Zij beperkt zich evenwel tot loutere beweringen (*post factum*) die niet *in concreto* worden gestaafd of onderbouwd met enig begin van bewijs. Op geen enkel moment tijdens de administratieve procedure heeft verzoekster hiervan gewag gemaakt, ook niet toen haar de vraag werd gesteld waarom haar broer werd vermoord. Zij verklaarde louter dat hij werd vermoord omwille van “*de renta*”, waarna zij verklaarde de moord op haar broer nooit goed te hebben begrepen (adm. doss., stuk 4, map met ‘Bijkomende informatie’, notities van het persoonlijk onderhoud, p. 9 en 17-18). Deze verklaringen vinden bovendien geen steun in de beslissing van de Nationale Vluchtelingencommissie van Guatemala van 14 december 2016 die verzoekster in de loop van de administratieve procedure neerlegde (adm. doss., stuk 5, map met ‘Documenten’, nr. 10). Hieruit blijkt dat haar vader verklaarde dat zijn problemen tot stand zijn gekomen toen de Directie van de wijk Raul Rivas Vasquez hem erop had gewezen dat in de zijstraat die zijn naam droeg veel boosdoeners langskwamen en hem verzochten de veiligheidssituatie in deze zijstraat te verbeteren. Hij zou blijkens dit document echter niet de tijd gehad hebben om dit project te starten in die zijstraat omdat de leden van de bende 18 dat nog voor het project van start ging achterhaald hadden (adm. doss., stuk 5, map met ‘Documenten’, nr. 5).

Waar verzoekster laat gelden dat zij herhaaldelijk heeft uitgelegd dat de verdwijningen en moorden het gevolg waren van de arrestatie, opsluiting en veroordeling van leden van de bende 18 na de dood van haar halfbroer, herhaalt zij louter haar eerder tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS gegeven verklaringen. De commissaris-generaal heeft zich voor het nemen van de bestreden beslissing gebaseerd op deze verklaringen waar hij stelde dat verzoekster het ontstaan van de problemen van haar vader en haar familie met de bendes kaderde in 2002, toen haar halfbroer J. A. werd gedood en haar vader klacht indiende. Zij weerlegt hiermee niet dat zij geen geloofwaardige verklaringen aflegde over de reden waarom haar halfbroer werd vermoord en dat zij dit beginpunt van alle verdere problemen van haar vader met de bendes (en uiteindelijk ook haar eigen problemen) niet op een gedetailleerde, coherente en doorleefde manier kan duiden.

Door voorts nog in haar verzoekschrift aan te voeren dat de moord op haar halfbroer J. A. niet plaatsvond in 2002, maar wel in 2012 en dat zij nooit de mogelijkheid heeft gehad om haar gehoornota's na te lezen en verbeteringen aan te brengen, beperkt verzoekster zich tot de loutere negatie van wat in de bestreden beslissing op basis van de notities van het persoonlijk onderhoud wordt vastgesteld. Uit de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt duidelijk dat verzoekster meermaals verklaarde dat haar halfbroer J. A. vermoord werd in 2002 (adm. doss., stuk 4, map met ‘Bijkomende informatie’, notities van het persoonlijk onderhoud, p. 5, 9 en 17-18). Overigens wordt in de beslissing van de Nationale Vluchtelingencommissie van Guatemala van 14 december 2016 die verzoekster in de loop van de administratieve procedure neerlegde gewag gemaakt van de moord op J. A. op 25 april 2007 (adm. doss., stuk 5, map met ‘Documenten’, nr. 10) en blijkt uit de door verzoekster neergelegde overlijdensakte dat deze moord in 2002 zou zijn gebeurd (*ibid.*, nr. 5), zodat zelfs indien verzoekster zou worden gevolgd waar zij aanvoert dat zij altijd verklaarde dat haar halfbroer in 2012 vermoord werd, haar verklaringen hoe dan ook geen steun vinden in de stukken die zij zelf bijbracht. Dit alles doet sterk afbreuk aan de geloofwaardigheid van haar verklaringen.

Voorts is de commissaris-generaal van oordeel dat de verklaringen van verzoekster over de problemen van haar vader met de bende MS-13 vaag, lacunair en tegenstrijdig zijn. Dit wordt in de bestreden beslissing als volgt nader toegelicht:

“U stelt dat uw vader door MS13 werd afgeperst omdat hij een zaak had in Mejicanos, een gebied dat deel was van het territorium van deze bende (CGVS, p. 17). Zowel over deze zaak als over de renta die uw vader op basis van deze zaak aan MS13 diende te betalen, blijkt u echter zeer onwetend. Gevraagd wanneer uw vader met deze zaak – de enige die hij ooit heeft gehad – startte, stelt u dit niet te weten (CGVS, p. 17 en 18). Gevraagd om enige tijdsindicatie te geven, komt u niet verder dan te stellen dat hij de zaak niet zo lang heeft gehad (CGVS, p. 18). Bovendien legt u tegenstrijdige verklaringen af wanneer u eerst zegt dat de renta die uw vader moest betalen aan MS13 voor zijn zaak verhoogd werd van 250 naar 600 dollar en wat later verklaart dat deze werd verhoogd van 200 dollar naar 600 dollar (CGVS, p. 10 en 14). Gevraagd wanneer die renta precies verhoogd werd naar 600 dollar, antwoordt u zeer vaag en

weinig overtuigend dat dit tussen 2006 en 2013, 2014 gebeurde (CGVS, p. 14, punt 146-149). Aangezien u de problemen van uw vader aan uw eigen problemen met de bendes koppelt, kan er redelijkerwijze worden verondersteld dat u beter op de hoogte bent van de – enige – zaak van uw vader en de renta die hij op basis van deze zaak moest betalen aan bende MS13, zeker aangezien u, zoals hierboven reeds werd gesteld, regelmatig contact had met uw vader (CGVS, p. 8 en 9)."

Verzoekster spreekt zichzelf tegen waar zij in haar verzoekschrift vooreerst laat gelden dat haar vader sinds 2002 afgeperst werd en toen 200 dollar diende te betalen, waarna dit bedrag in 2007 werd verhoogd naar 600 dollar, en vervolgens stelt dat de afpersingen omwille van de zaak van haar vader in 2002 begonnen, waarna het bedrag in 2003 van 200 dollar naar 600 dollar steeg en in 2004 nogmaals werd verhoogd naar 800 dollar omdat haar vader telkens klacht indiende bij de politie. Bovendien beperkt zij zich met dit betoog, alsook met haar betoog dat zij nooit heeft gesproken over 2013 en/of 2014, tot het poneren van loutere beweringen (*post factum*) en tot de loutere negatie van wat er in de bestreden beslissing op basis van de notities van het persoonlijk onderhoud wordt vastgesteld. Uit deze notities blijkt immers duidelijk dat verzoekster, toen haar gevraagd werd of zij het jaar waarin de *renta* verhoogd werd nog wist, verklaarde dat zij niet precies wist wanneer de *renta* naar 600 dollar werd verhoogd, maar aangaf dat de *renta* "tussen 2006 en 2013, 2014" naar 600 dollar werd verhoogd (adm. doss., stuk 4, map met 'Bijkomende informatie', notities van het persoonlijk onderhoud, p. 14). Verzoekster slaagt er met een dergelijk betoog niet in om de vastgestelde incoherenties, vaagheden en onwetendheden in haar verklaringen te weerleggen.

Daarbij komt dat verzoekster, zoals in de bestreden beslissing terecht als volgt wordt toegelicht, vage en ongeloofwaardige verklaringen aflegde over de ontvoering van haar vader:

"U stelt dat uw vader in 2013 werd ontvoerd en voor dood werd achtergelaten (CGVS, p. 10). Na dit incident zocht hij hulp en vertrok hij uiteindelijk naar Guatemala (ibid.). Het is echter vreemd en ongeloofwaardig dat u niet weet door welke bende uw vader ontvoerd werd. Gevraagd of het ook MS13 was, de bende die uw vader afperste, die achter zijn ontvoering zat, stelt u dat niet te weten omdat hij problemen had met beide bendes. U tracht uw onwetendheid verder te verklaren door te stellen dat u hem in de periode van zijn ontvoering niet meer mocht zien (CGVS, p. 14). Nochtans had u volgens uw verklaringen wel nog contact met uw vader via video (CGVS, p. 15). Zeker aangezien u dit incident aanduidt als de rechtstreekse aanleiding voor het vertrek van uw vader uit uw land, is het vreemd dat u er niet meer kennis over heeft."

Waar verzoekster in haar verzoekschrift stelt dat het voor haar en haar vader onmogelijk is om te weten wie achter de ontvoeringspoging zat omdat er niemand meer aanwezig was op de plek waar haar vader werd achtergelaten toen de politie arriveerde en de politie wel nog trachtte om de bendeleden te achtervolgen, maar hen niet kon vinden, beperkt zij zich opnieuw tot loutere beweringen (*post factum*) die niet *in concreto* worden gestaafd of onderbouwd met enig begin van bewijs en die bovendien niet in overeenstemming zijn met de verklaringen die zij daarover op het CGVS aflegde, met name dat zij niet wist welke bende haar vader ontvoerd had omdat zij hem in de periode van zijn ontvoering niet meer mocht zien.

Waar verzoekster verder nog meent dat er tijdens de poging tot ontvoering schoten werden gelost waarbij haar vader geraakt werd en hij nadien door de politie naar het ziekenhuis werd gebracht, stelt de Raad vast dat verzoekster hier eveneens op geen enkel moment tijdens de administratieve procedure gewag van heeft gemaakt. De poging tot ontvoering van haar vader is volgens haar verklaringen de rechtstreekse aanleiding geweest voor haar vader om te vertrekken uit El Salvador (adm. doss., stuk 4, map met 'Bijkomende informatie', notities van het persoonlijk onderhoud, p. 14). Verzoekster zou dan ook in staat moeten zijn om hierover in een persoonlijk onderhoud op het CGVS uitgebreide verklaringen af te leggen. Dat zij dit nu pas aanhaalt in haar verzoekschrift is niet ernstig.

De Raad wijst er bovendien op dat in de beslissing van de Nationale Vluchtelingencommissie van Guatemala van 14 december 2016 die verzoekster in de loop van de administratieve procedure neerlegde nergens gewag wordt gemaakt van de ontvoering van verzoeksters vader in 2013 (adm. doss., stuk 5, map met 'Documenten', nr. 10). Nochtans kreeg verzoeksters vader in deze beslissing in Guatemala op basis van de daarin aangehaalde elementen de vluchtelingenstatus toegekend. Ook dit doet ernstige vragen rijzen bij de geloofwaardigheid van de verklaringen van verzoekster over de ontvoering en – bij uitbreiding ook – de problemen van haar vader en haar eigen problemen met bendeleden in El Salvador.

Verder wordt in de bestreden beslissing nog als volgt gemotiveerd:

“Daarenboven is het vreemd dat u voor de DVZ verklaart dat vijf familieleden door bendes zijn omgebracht, terwijl u voor het CGVS verklaart dat er zes officiële moorden zijn gepleegd op leden van uw familie (zie vragenlijst CGVS bij DVZ, punt 3.5 en zie CGVS, p. 18). Het is daarenboven treffend dat u zich de naam van één van uw vermoorde neven niet kunt herinneren (CGVS, p. 18).”

Verzoeksters betoog in haar verzoekschrift dat de commissaris-generaal haar verkeerd begreep, nu er zes familieleden werden omgebracht, haar broer verdwenen is en zijn lichaam nooit werd teruggevonden, houdt geen steek nu de commissaris-generaal in de bestreden beslissing net vaststelt dat zij op het CGVS verklaarde dat er zes officiële moorden zijn gepleegd op leden van haar familie. De commissaris-generaal wijst er evenwel terecht op dat verzoekster in strijd hiermee bij de DVZ verklaarde dat in het verleden al vijf familieleden van haar vermoord werden door bendeleden (adm. doss., stuk 7, 'Inventaris + documenten DVZ', Vragenlijst, vraag 3.5). Verzoekster blijft aldus steken in het herhalen van een versie van de door haar afgelegde verklaringen. Het hoeft geen betoog dat het louter volharden in een versie van de beweerde feiten, de vastgestelde tegenstrijdigheid niet opheft.

Waar zij nog betoogt dat zij nooit een dichte band heeft gehad met haar vermoorde neven en zij wel degelijk hun namen kent en deze in haar verzoekschrift ook opgeeft, doet verzoekster geen afbreuk aan de pertinente vaststelling in de bestreden beslissing dat zij zich ten tijde van haar gehoor op het CGVS één van de namen van haar neven niet kon herinneren (adm. doss., stuk 4, map met 'Bijkomende informatie', notities van het persoonlijk onderhoud, p. 18). Van een verzoeker om internationale bescherming die beweert te vrezen voor zijn leven en vrijheid en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, mag worden verwacht dat deze alle elementen ter ondersteuning van zijn asielaanvraag op correcte wijze en zo accuraat mogelijk aanbrengt, zeker de elementen die de directe aanleiding vormden van zijn vertrek of vlucht uit het land van herkomst. Hij dient dit zo volledig en gedetailleerd mogelijk te doen en dit reeds van bij het eerste interview, daar op elk asielzoeker de verplichting rust om zijn volledige medewerking te verlenen aan de asielprocedure (RvS 13 oktober 2005, nr. 150.135).

Verder bevat de bestreden beslissing nog de volgende pertinente overweging:

“Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u vage, tegenstrijdige en ongeloofwaardige verklaringen aflegt over de problemen van uw beweerde vader, broers, ooms en neven. De geloofwaardigheid van uw eigen problemen, die u rechtstreeks aan deze problemen linkt, wordt hierdoor in ernstige mate ondermijnd. Aangezien u uw eigen problemen rechtstreeks linkt aan die van uw vermoorde, ontvoerde of gevluchte familieleden kan er immers redelijkerwijze worden verondersteld dat u beter op de hoogte bent van het ontstaan en het verloop van deze problemen.”

Door in haar verzoekschrift te stellen dat zij niet weet wat zij nog meer zou kunnen doen en erop te wijzen dat zij tevens de geboorteaktes van haar familieleden neerlegde om aan te tonen dat zij allen dezelfde vader hebben en aldus familieleden zijn van elkaar, weerlegt noch ontkracht verzoekster de pertinente vaststellingen in de bestreden beslissing dat zij vage, tegenstrijdige en ongeloofwaardige verklaringen aflegde over de problemen van haar familieleden en dat de geloofwaardigheid van haar eigen problemen hierdoor eveneens in ernstige mate wordt ondermijnd.

In de bestreden beslissing wordt vervolgens als volgt overwogen:

“Tevens dient er te worden op gewezen dat u met geen enkel bewijsstuk uw verwantschap met J. A. G. M. (...) of de andere door u vermelde vermoorde of ontvoerde personen die zonen, broers of neefjes van deze persoon zijn, aantoot. Bovendien wordt in verband hiermee opgemerkt dat u voor het CGVS melding maakt van een halbroer langs vaderskant, H. (...), die u bij de DVZ niet hebt genoemd (CGVS, p. 9 en verklaring DVZ, p. 9, punt 17). Ook is het opvallend dat incoherente verklaringen aflegt over de identiteit van het enige familielid waarmee u nog contact heeft langs vaderskant, uw halfzus R. (...). Zo stelt u voor de DVZ dat haar familienaam G. G. (...) is maar stelt u voor het CGVS dat zij G. M. (...) heet (CGVS, p. 4 en verklaring DVZ, p. 9, punt 17). Het is opvallend dat u er niet in slaagt om op meer coherente wijze verklaringen af te leggen over uw familie langs vaderskant, aan wie u uw persoonlijke bendegerelateerde problemen koppelt. Ook dient te worden opgemerkt dat u tegenstrijdige verklaringen hebt afgelegd over het contact dat u met uw vader had in El Salvador. Hiernaar gevraagd, stelt u aanvankelijk dat er een goed contact was en dat hij niet enkel naar uw huis kwam, maar dat u soms ook voor twee dagen naar hem ging (CGVS, p. 8). Wanneer u hierna wordt gevraagd hoe vaak u op bezoek ging bij uw vader, stelt u echter dat u niet echt bij hem thuis op bezoek ging maar dat u hem soms op zijn werk bezocht en dat hij af en toe naar uw huis kwam (CGVS, p. 9). Het gegeven dat u geen coherente verklaringen aflegt over het contact met uw vader ondermijnt uw algemene geloofwaardigheid.”

Zo op basis van de door verzoekster bij haar verzoekschrift gevoegde fotokopieën van geboorteaktes (stukkenbundel verzoekster, stukken 4-7) kan worden aangenomen dat er verwantschapsbanden zijn tussen verzoekster en de personen die op deze stukken worden vermeld, kan op basis van het voorgaande niet worden geconcludeerd dat verzoekster nauwe banden had met haar vader en halfbroers en dat zij louter door haar verwantschap met deze personen een gegronde vrees voor vervolging heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade loopt.

Verzoekster kan voorts niet worden gevolgd waar zij voorhoudt dat zij nooit heeft verklaard dat haar halfzus een andere familienaam zou hebben en stelt dat de familienaam van haar halfzus G. G. is. Uit de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt immers duidelijk dat zij eerst verklaarde dat de achternaam van haar halfzus G. M. was (adm. doss., stuk 4, map met 'Bijkomende informatie', notities van het persoonlijk onderhoud, p. 4). Dat verzoekster geen coherente verklaringen aflegde over de familienaam van haar halfzus, de enige persoon langs vaderskant waarmee zij volgens haar verklaringen nog contact zou hebben (*ibid.*, p. 4), is merkwaardig en doet eens te meer vragen rijzen bij de banden tussen verzoekster en haar familie langs vaderskant en bij de problemen die zij daardoor beweert te hebben.

Wat betreft haar betoog over de ontmoetingen met haar vader in El Salvador, beperkt verzoekster zich opnieuw tot loutere beweringen (*post factum*) die niet *in concreto* worden gestaafd of onderbouwd met enig begin van bewijs. Verzoekster heeft gedurende de gehele administratieve procedure niet vermeld dat zij na de eerste moord enkel nog telefonisch contact hield met haar vader en dat de fysieke contacten met haar vader in 2010 werden hervat. Nochtans werd haar tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS uitdrukkelijk gevraagd naar de relatie met haar vader (adm. doss., stuk 4, map met 'Bijkomende informatie', notities van het persoonlijk onderhoud, p. 8-9).

De commissaris-generaal motiveert in de bestreden beslissing ook nog op goede gronden als volgt:
"Bovendien zijn ook uw verklaringen over uw persoonlijke problemen met bende MS13 niet geloofwaardig. Zo valt ten eerste op dat u pas in augustus 2019 benaderd bent door leden van MS13 terwijl uw vader El Salvador in 2016 al verliet en sindsdien in Guatemala zit (CGVS, p. 13 en 14). Het is opmerkelijk dat leden van bende MS13 u drie jaar nadat uw vader het land al verlaten had nog zouden benaderen om een schuld met hem te vereffenen. Daarenboven is het vreemd dat u niet in uw eigen kolonie maar in San Yacinto, op anderhalf uur rijden van uw woonplaats, werd benaderd door MS13 (CGVS, p. 12). U woonde heel uw leven tot aan uw vertrek uit El Salvador – en dus heel de periode dat uw vader problemen had met bendes – immers in (...), een kolonie waar MS13 de controle heeft (CGVS, p. 5-6). U zegt dat u er nooit problemen hebt gehad met de bende MS13. U kent er geen bendeleden en hebt er zelfs nooit interactie gehad met bendeleden (CGVS, p. 6). Indien MS13 u werkelijk viseerde wegens uw affiliatie met uw vader, is het vreemd dat deze bende u nooit in uw eigen kolonie benaderd heeft. U stelt zelf dat als de bendeleden een probleem hebben met iemand, ze ook de familieleden raken om die persoon te straffen (CGVS, p. 17). Gevraagd hoe de bendeleden in San Yacinto u konden herkennen en wisten dat uw vader een schuld had uitstaan bij hen, stelt u dat bendes veel weten over mensen en alles kunnen achterhalen (CGVS, p. 15). Het is dan ook zeer opmerkelijk dat de bendeleden uit uw eigen kolonie niet van deze schuld afwisten of u er niet mee confronteerden. In het licht van uw verklaringen dat bendeleden alles weten en elke stap die je zet kunnen volgen is het bovendien ook treffend dat de bendeleden in San Yacinto u pas in augustus 2019 hebben benaderd terwijl u al een jaar lang elke dag dezelfde route aflegde in een volgens uw eigen verklaringen gevaarlijke buurt met veel bendes tussen de school van uw zoon en het zwembad (CGVS, p. 10, 12 en 15).
Daarenboven zijn uw verklaringen over het concrete incident waarbij u in San Yacinto door leden van bende MS13 werd benaderd, tegenstrijdig en ongeloofwaardig. Zo verklaart u eerst dat u op het moment dat de bendeleden u benaderden naar de zwembad aan het wandelen was (CGVS, p. 10). Later verklaart u dat u net van de zwembad kwam toen u onderschept werd (CGVS, p. 11-12). Deze tegenstrijdigheid ondermijnt verder de geloofwaardigheid van uw verklaringen. Er kan immers redelijkerwijze worden verwacht dat u over het enige bendegeïncideerde incident dat u zelf hebt meegemaakt en dat de rechtstreekse aanleiding vormde voor uw vertrek uit El Salvador en uw verzoek om internationale bescherming in België op meer coherente en eenduidige wijze verklaringen kan afleggen. Bovendien is het ongeloofwaardig dat de bendeleden u tijdens dit incident weliswaar met een wapen bedreigden en vertelden dat ze uw zoon als poste wilden rekruteren om de schuld van uw vader te vereffenen, maar dat ze geen concrete afspraken met u maakten in verband met hun eisen (CGVS, p. 10, 13 en 15). Indien ze uw zoon werkelijk wilden rekruteren dan kan er redelijkerwijze worden verondersteld dat ze hun eis en bedreiging concreter zouden hebben gemaakt. Het gegeven dat ze dit volgens uw verklaringen niet deden, ondermijnt verder de geloofwaardigheid van deze verklaringen."

Door in haar verzoekschrift te stellen dat de commissaris-generaal haar zaken verwijt waar zij geen controle over heeft en dat zij niet met zekerheid kan zeggen waarom zij juist in 2019 werd geïmpegned, doet verzoekster geen afbreuk aan de voorgaande vaststellingen. Waar zij laat gelden dat zij vermoedt dat een van de veroordeelde bendeleden van in 2003 en/of 2004 de opdracht heeft gegeven aan andere bendeleden om achter haar aan te komen, gezien een van de veroordeelde bendeleden zijn straf van 30 jaar naar 15 jaar heeft kunnen herleiden en vrijgekomen is in 2019, beperkt verzoekster zich tot een loutere bewering (*post factum*) die niet *in concreto* wordt gestaafd of onderbouwd met enig begin van bewijs. Verzoekster heeft hiervan geen gewag gemaakt toen zij erop werd gewezen dat de problemen van haar vader van jaren geleden dateren en dat haar vader al sinds 2016 in Guatemala verblijft en haar vervolgens werd gevraagd hoe zij tot eind 2019 in El Salvador is kunnen blijven zonder dat haar iets concreet is overkomen (adm. doss., stuk 4, map met 'Bijkomende informatie', notities van het persoonlijk onderhoud, p. 19). Bovendien wijst de Raad er nog op dat de bestreden beslissing moet worden gelezen als een geheel en niet als van elkaar losstaande zinnen. Het is het geheel van de in de bestreden beslissing opgesomde motieven dat de commissaris-generaal heeft doen besluiten dat verzoekster de door haar voorgehouden problemen en vrees voor vervolging niet aannemelijk maakt.

Voorts kan worden opgemerkt dat verzoekster de volgende in de bestreden beslissing opgenomen motieven volledig ongemoeid laat:

“Bovendien is het opmerkelijk en ongeloofwaardig dat u na het incident in San Yacinto, waarbij u door bendeleden van MS13 werd geconfronteerd met de schuld van uw vader en waarbij uw zoons expliciet werden geïmpegned, naar uw woonplaats in (...) terugkeerde om er de komende twee maanden met uw twee zonen in MS13 territorium door te brengen (CGVS, p. 5, 13, 19). U stelt dat u en uw zonen in deze periode niet buiten kwamen en dat uw moeder het regelde als u iets nodig had (CGVS, p. 19). Nochtans verklaarde u dus ook dat bendes familieleden viseren om personen te straffen, waardoor het opmerkelijk is dat uw moeder zich wel vrij kon bewegen in de kolonie (CGVS, p. 17). Daarenboven blijkt uit uw verklaringen dat u wel degelijk alternatieven had om uw resterende tijd in El Salvador door te brengen. Zo woont uw andere zus niet in (...) maar in (...) in Ilopango, waar volgens uw verklaringen niet MS13 maar wel bende 18 de macht heeft (CGVS, p. 4). In het licht van uw verklaringen dat u en uw zonen door bende MS13 werden bedreigd en er op dat moment nog geen enkele aanwijzing was dat u door bende 18 werd gezocht, is het vreemd dat u zich niet tot uw zus in Ilopango wendde maar in plaats daarvan terugkeerde naar MS13-territorium.

Bovendien wonen uw moeder en jongste zus nog steeds in het huis in (...) en hebben ook zij er niets meer meegemaakt (CGVS, p. 4-5). Nochtans verklaart u dat deze kolonie vandaag heel hard beïnvloed is door de aanwezigheid van bendeleden en het een heel gewelddadige plaats is geworden (CGVS, p. 6). U stelt dat de bendeleden de hele dag door over de kolonie waken en mensen die ze niet kennen achtervolgen en niet meer laten vertrekken (ibid.). In het licht van deze verklaringen is het dan ook zeer opmerkelijk dat u stelt dat uw moeder en zus nog steeds zonder problemen in deze door MS13 gecontroleerde kolonie wonen. Indien u werkelijk persoonlijk werd geïmpegned door deze bende kan er redelijkerwijze worden verondersteld dat zij uw directe gezinsleden niet zomaar ongemoeid zouden laten, zeker niet aangezien u dus zelf stelt dat bendeleden familieleden viseren om door hen gezochte personen te straffen. Het gegeven dat uw zus en moeder tot op heden probleemloos in (...) kunnen wonen, ondermijnt dan ook verder de geloofwaardigheid van uw verklaringen in verband met uw problemen met de bende MS13.

Bovendien zijn ook uw problemen met bende 18 niet geloofwaardig. Zo blijkt uit uw verklaringen dat u nooit door leden van deze bende werd benaderd. Wat betreft de bedreigingen die uw halfzus R. (...) heeft ontvangen vanwege deze bende, is vastgesteld dat ook uw verklaringen daarover niet geloofwaardig overkomen. Zo verklaart u dat R. (...) door bende 18 gevolgd en bedreigd werd in het centrum van San Salvador en briefjes heeft ontvangen vanwege bende 18 (CGVS, p. 5 en 16). Er dient te worden opgemerkt dat u, hoewel u wel verschillende bewijsstukken neerlegt om de problemen van uw vader en andere familieleden te staven, deze briefjes waarin uw naam expliciet zou worden genoemd, niet kunt voorleggen. Bovendien is het vreemd en ongeloofwaardig dat u zeer weinig weet over deze briefjes, hoewel u steeds contact met R. (...) onderhoudt (CGVS, p. 4). Zo weet u niet waar deze briefjes werden achtergelaten (CGVS, p. 16). Gevraagd wat er in die briefjes staat, antwoordt u vaag en ontwijkend dat R. (...) enkel zei dat ze bang was en zei dat ze naar u en uw vader vragen (ibid.). Indien uw halfzus werkelijk dergelijke dreigberichten ontving waarin uw naam expliciet werd vernoemd is het vreemd dat u deze niet kunt voorleggen en niet weet waar ze werden afgeleverd en wat hun precieze inhoud is. Aangezien u nog contact houdt met uw halfzus R. (...) kan er redelijkerwijze worden verondersteld dat u zich via haar beter op de hoogte stelt hiervan. Het feit dat u dit niet hebt gedaan, ondermijnt in ernstige mate de geloofwaardigheid van uw verklaringen in verband met uw problemen met bende 18.

Ten slotte dient te worden opgemerkt dat uw vaders vrouw M. (...), zijn zoon J. (...) en zijn dochter R. (...) nog steeds in het huis in Prados De Venecia wonen waar hij voor zijn vertrek naar Guatemala woonde (CGVS, p. 15- 16). U stelt dat in deze wijk zowel MS13 als bende 18 aanwezig zijn (CGVS, p. 15).

Desondanks hebben uw vaders huidige echtgenote, J. (...) noch R. (...) in deze wijk een bendegerelateerd probleem meegemaakt (CGVS, p. 16). Hoewel u verklaart dat uw halfzus R. (...) in het centrum van San Salvador door bende 18 werd achtervolgd en bedreigd en u stelt dat haar leven in gevaar is, woont zij nog steeds probleemloos in Prados De Venecia en gaat zij nog steeds uit werken (CGVS, p. 5 en 16). Het is enerzijds vreemd dat leden van MS13 u eerder zouden benaderen dan de directe gezinsleden van uw vader met wie hij samenwoonde voor zijn vertrek en die tot op heden nog steeds in hetzelfde huis wonen als waar ze dat met hem deden. Anderzijds is het vreemd dat R. (...) enkel in het centrum van San Salvador en niet in haar eigen wijk door bende 18 werd benaderd. Indien MS13 en bende 18 nog steeds een schuld zouden willen vereffenen met uw vader en daarom zijn familieleden viseren, kan er redelijkerwijze worden verondersteld dat zij deze mensen in deze wijk niet zomaar ongemoeid zouden laten. Het feit dat zij nog steeds probleemloos in El Salvador wonen en, in het geval van uw zus R. (...), werken, ondermijnt verder de geloofwaardigheid van uw verklaringen dat u door bendes wordt gevisieerd wegens de schuld die uw vader nog bij hen zou hebben uitstaan. Gevraagd waarom zij niet worden gevisieerd, komt u overigens niet verder dan te verklaren dat het het werk is van God, hetgeen allesbehalve een dienstige verklaring is (CGVS, p. 17)."

Verzoekster kan niet worden gevolgd waar zij aanvoert dat het feitenrelaas over de dreigementen die haar halfzus R. ontving niet klopt, omdat zij op geen enkel ogenblik zou gezegd hebben dat de dreigementen die haar halfzus R. ontving van de bende 18 kwamen en omdat zij nooit gesproken zou hebben over dreigberichten, maar enkel over dreig telefoons die R. ontving waarin R. gevraagd werd naar verzoekster, verzoeksters zoon en verzoeksters vader. Uit de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt immers dat verzoekster duidelijk stelde dat haar halfzus bedreigingen van de bende 18 ontving en dat ze ook al "verschillende briefjes" ontving (adm. doss., stuk 4, map met 'Bijkomende informatie', notities van het persoonlijk onderhoud, p. 6 en 16). Verzoekster toont dan ook niet aan dat de bestreden beslissing gesteund is op onjuiste gegevens.

Voorts motiveert de commissaris-generaal in de bestreden beslissing dat het chronologisch overzicht van de problemen van haar vader dat verzoekster in de loop van de administratieve procedure neerlegde (adm. doss., stuk 5, map met 'Documenten', nr. 9) de ongeloofwaardigheid van de verklaringen die verzoekster aflegde enkel versterkt, wat hij als volgt nader toelicht:

"In dit document vallen immers een groot aantal tegenstrijdigheden op te merken met uw verklaringen zoals u ze voor het CGVS hebt afgelegd. Zo is het vreemd dat u stelt de moord op uw halfbroer J. A. G. B. (...) nooit goed te hebben begrepen hoewel de aanloop naar en de omstandigheden van zijn dood in dit document uitvoerig staan beschreven (CGVS, p. 9). Ook verklaart u dat uw broer C. (...) in 2007 door bende 18 vermoord werd, terwijl uit dit document blijkt dat dit in 2010 zou zijn gebeurd (CGVS, p. 9). Daarnaast verklaart u dat uw oom G. (...) in 2010 werd vermoord, terwijl dit volgens dit document en de door u neergelegde overlijdensakte in 2007 is gebeurd (CGVS, p. 9). Ook verklaart u dat er in 2010 een neef vermoord werd, wat evenwel niet blijkt uit dit document (CGVS, p. 10). Verder wordt opgemerkt dat u verklaart dat uw vader in 2013 werd ontvoerd, maar dat deze ontvoering in dit document nergens wordt aangehaald (CGVS, p. 10 en 14). Voor heel 2013 werd er overigens geen enkel incident geregistreerd, terwijl dit incident volgens u de rechtstreekse aanleiding zou zijn geweest voor het vertrek van uw vader uit El Salvador (CGVS, p. 10 en 14). Voorts is vreemd dat u het meermaals heeft over een winkel die uw vader had in Mejicanos en dat hij voor die zaak volgens u renta moest betalen aan MS13, terwijl in dit document nergens melding wordt gemaakt dat J. M. (...) een winkel had in Mejicanos (CGVS, p. 10 en 14). Daarenboven stroken uw verklaringen over de verhogingen van de renta die uw vader moest betalen aan de bendes niet met wat er in dit document staat opgelijst. Zo verklaart u eerst dat de renta die uw vader moest betalen aan MS13 voor zijn zaak verhoogd werd van 250 naar 600 dollar en verklaart u even later dat deze werd verhoogd van 200 dollar naar 600 dollar (CGVS, p. 10 en 14). In het door u neergelegde document staat echter beschreven dat uw vader in juni 2002 begon met het betalen van 200 dollar renta aan MS en dat deze geldsom verschillende keren werd verhoogd: in 2003 van 200 naar 600 dollar en de periode 2004-2005 van 600 naar 800 dollar en ten slotte in 2007 van 800 naar 900 dollar. Het feit dat dit document, dat u nota bene neerlegt om uw verklaringen te staven, dermate tegenstrijdig is met uw persoonlijke verklaringen, ondermijnt dus verder de geloofwaardigheid van uw verklaringen."

Waar verzoekster in haar verzoekschrift nog aanvoert dat het feitenrelaas niet klopt gezien haar oom niet vermoord werd omwille van afpersing, maar wel door de veroordeling van leden van de bende 18 voor de moord op haar broer, stelt de Raad vast dat zij tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS verklaarde dat haar oom vermoord werd "omwille van de renta die hij betaalde" en dat haar vader er toen achter is gekomen dat haar oom ook renta betaalde (adm. doss., stuk 4, map met 'Bijkomende informatie', notities van het persoonlijk onderhoud, p. 9-10).

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen, die steun vinden in het administratief dossier, is de Raad van oordeel dat verzoekster de door haar voorgehouden vrees voor leden van de bende MS-13 en van de bende 18 niet aannemelijk heeft gemaakt.

Voor zover verzoekster nog betoogt dat zij trachtte hulp en bescherming te zoeken bij haar eigen autoriteiten, maar dat alles wat zij deden tevergeefs bleek gezien er meerdere van haar familieleden vermoord werden en zij na zoveel jaar nog steeds geïntermeerd en met de dood bedreigd wordt, wijst de Raad er op dat vermits er geen geloof kan worden gehecht aan de door haar voorgehouden problemen met leden van de bende MS-13 en van de bende 18, een onderzoek naar de al dan niet voorhanden zijnde beschermingsmogelijkheden in haar land van herkomst irrelevant is. De argumentatie in het verzoekschrift dat uit objectieve rapporten blijkt dat de politie bijzonder corrupt is, geïnfiltrated is door bendeleden, informatie doorspeelt naar hen, gestaafd door citaten uit de *Country Policy and Information Note "El Salvador: Fear of gangs"* van UK Home Office van januari 2021, en het betoog dat de redenering van de commissaris-generaal aantoont dat deze *"geen enkel besef heeft van de werking van de bendes en de (corruptie en infiltratie van bendeleden binnen de) politie in El Salvador"* is *in casu* dan ook niet dienstig. Bovendien wijst de Raad erop dat een loutere verwijzing naar een algemene situatie niet volstaat om aan te tonen dat verzoekster in haar land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat haar betreft een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet bestaat. Deze vrees voor vervolging of dit reëel risico op ernstige schade dient *in concreto* te worden aangetoond en verzoekster blijft daartoe in gebreke.

Verder kan worden opgemerkt dat verzoekster de volgende in de bestreden beslissing opgenomen motieven geheel ongemoeid laat:

"Voorts dient te worden opgemerkt dat er geen elementen aanwezig zijn om te concluderen dat u louter en alleen op basis van uw verblijf in het buitenland bij een terugkeer naar El Salvador in Vluchtelingrechtelijke zin vervolgd zal worden of een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een in artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet aangehaalde behandeling. U hebt overigens in dit verband zelf geen vrees aangehaald.

Het CGVS benadrukt vooreerst dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming in beginsel op de verzoeker zelf rust. Dit basisprincipe is wettelijk verankerd in artikel 48/6, eerste lid Vw. en wordt uitdrukkelijk erkend door het UNHCR (zie: UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, december 2011, § 196), het Hof van Justitie (HvJ, C-465/07, Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, 2009 en HvJ, C-277/11, M.M. t. Ireland, 2012) en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM, Saadi t. Italië, nr. 37201/06, 28 februari 2008, § 129 en EHRM, NA t. Verenigd Koninkrijk, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 111). Het is derhalve in de eerste plaats uw verantwoordelijkheid en plicht om de gegevens te verstrekken die nodig zijn voor een correcte beoordeling van de feiten en omstandigheden waarop u zich beroept. Dit neemt niet weg dat het Commissariaat-generaal voor de bepaling van de relevante elementen van dat verzoek met de verzoeker dient samen te werken.

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, de COI Focus El Salvador: Retour au pays après un épisode migratoire van 13 juli 2021 (beschikbaar op https://www.cgva.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_retour_au_pays_apres_un_episode_migratoire_20210713.pdf), blijkt dat de voorbije jaren tienduizenden Salvadoranen (gedwongen) terugkeerden naar hun land van herkomst, voornamelijk uit de Verenigde Staten en Mexico. Velen van hen keerden terug na een jarenlang verblijf in het buitenland. Het aantal terugkeerders was de voorbije jaren telkens in stijgende lijn. Uit cijfers van IOM van 2021 blijkt dat de meeste terugkeerders het gebrek aan economische mogelijkheden aangaven als de hoofdrede om te emigreren uit El Salvador. Vanuit België werden er sinds 2015 geen Salvadoranen gedwongen teruggeleid en keerden 304 personen vrijwillig terug naar El Salvador met behulp van IOM en de Dienst Vreemdelingenzaken. Aangezien Salvadoranen visumvrij naar Europa kunnen reizen, komen zij niet in aanmerking voor hulp bij hun re-integratie na terugkeer, op uitzonderingen na. Uit de informatie blijkt tevens dat er ter bevordering van de re-integratie van terugkeerders verschillende programma's en initiatieven aanwezig zijn en aangeboden worden door zowel de Salvadoraanse overheid als verschillende internationale organisaties. Wat betreft de veiligheidssituatie van terugkeerders is er geen systematische opvolging om hun veiligheid te garanderen en is de informatie hierover beperkt omwille van verschillende redenen.

Voorts stellen verschillende bronnen dat Salvadoranen die terugkeren vanuit het buitenland zich fundamenteel in dezelfde omstandigheden bevinden als degenen die niet emigreerden. Het enige verschil is dat een verblijf in het buitenland voor terugkeerders kan leiden tot afpersing door criminele bendes omdat zij beschouwd worden over financiële middelen te beschikken omwille van hun buitenlands verblijf. Hierbij dient bovendien te worden benadrukt dat uit de informatie van de COI Focus El Salvador: Veiligheidssituatie van 12 oktober 2020 (beschikbaar op <https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/>

[coi focus salvador. veiligheidssituatie 20201012.pdf](#), blijkt dat afpersing een alomtegenwoordig en wijdverspreid fenomeen is waarmee veel Salvadoranen te maken krijgen, ongeacht het beschikken over een migratieverleden. De loutere mogelijkheid om (al dan niet opnieuw) in aanraking te komen met afpersing bij een terugkeer volstaat niet om een reëel risico op het lopen van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet aan te tonen.

Uit de informatie blijkt aldus niet dat er sprake is van een situatie waarbij iedere Salvadoraan die terugkeert naar El Salvador louter omwille van zijn verblijf in het buitenland het risico loopt blootgesteld te worden aan vervolging, dan wel aan een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

Deze motieven vinden steun in de informatie waaraan in de bestreden beslissing gerefereerd wordt, zijn pertinent en terecht en worden, daar zij door verzoekster volledig ongemoeid worden gelaten, door de Raad overgenomen.

Bij gebrek aan concrete aanwijzingen dat verzoekster in haar land van herkomst door bendeleden persoonlijk wordt gevisieerd of in de toekomst zal worden gevisieerd, is de vraag naar de aard van de motieven van haar vermeende belagers en de eventuele band met één van de criteria bepaald bij artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: Verdrag van Genève) *in casu* irrelevant. De verwijzing naar het rapport van Nansen waaruit zou blijken dat de daden van vervolging uitgaande van bendes in El Salvador niet alleen crimineel en economisch, maar ook politiek gemotiveerd zijn, is bijgevolg niet dienstig.

In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoekster geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.

2.3.3. Beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

2.3.3.1. Met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a), van de Vreemdelingenwet, stelt de Raad vast dat verzoekster geen concrete elementen aanbrengt op basis waarvan een reëel risico op de doodstraf of executie kan worden afgeleid. Ook uit de landeninformatie blijkt niet dat zij dergelijk risico loopt in El Salvador.

2.3.3.2. In zoverre verzoekster zich met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet beroept op dezelfde motieven als deze aangehaald ter staving van haar vrees voor vervolging, kan de Raad volstaan met te verwijzen naar de hoger gedane vaststellingen daarover waarbij geconcludeerd werd dat er geen geloof kan worden gehecht aan haar problemen met leden van de bende MS-13 en de bende 18 en dat haar verblijf in het buitenland op zich niet volstaat om een persoonlijke vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade aan te tonen.

Met het algemene en hypothetische betoog dat zij als gevolg van de huidige coronacrisis geen werk zal hebben en niet de noodzakelijke medische zorg zal krijgen indien zij besmet geraakt met deze ziekte maakt verzoekster niet *in concreto* aannemelijk dat zij persoonlijk het risico loopt om in onmenselijke of vernederende omstandigheden terecht te komen. Ten overvloede wijst de Raad er nog op dat de pandemie ten gevolge van het coronavirus niet uitgaat van of veroorzaakt wordt door een van de actoren bedoeld in artikel 48/5, § 1, van de Vreemdelingenwet, zodat een van de essentiële voorwaarden voor het toekennen van internationale bescherming, met name de identificatie van de actor van vervolging of de veroorzaker van de ernstige schade en tegen wie dus bescherming nodig is, niet vervuld is (*cf.* RvS 14 augustus 2020, nr. 13.847(c)).

Voorts wordt vastgesteld dat verzoekster geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantoont waaruit blijkt dat zij een reëel risico loopt op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing omdat zij specifiek wordt gevisieerd. Verzoekster maakt geen gewag van andere persoonlijke problemen die zij de laatste jaren in El Salvador zou hebben gekend.

2.3.3.3. Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade omwille van een "*ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict*".

Hieruit volgt dat enkel wanneer een situatie wordt gekenmerkt door het bestaan van een gewapend conflict én de aanwezigheid van willekeurig geweld, er toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet (zie HvJ 30 januari 2014, C-285/12, *Diakité*, pt. 30; HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, *Elgafaji*, pt. 43).

Gelet op het geheel van de landeninformatie die door de partijen ter beschikking werd gesteld, wordt niet betwist dat het bende-gerelateerd geweld in El Salvador wijdverspreid en bijzonder ernstig is. De bendes maken zich schuldig aan crimineel geweld en er is ook politieel geweld dat uitgaat van Salvadoraanse overheden. Verder is er sprake van geweld tussen bendes onderling, enerzijds, en van confrontaties tussen bendes en de Salvadoraanse overheden, anderzijds.

Daargelaten de vraag of dit geweld kadert in een binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet, blijkt uit de beschikbare landeninformatie evenwel dat het geweld in El Salvador, hoe wijdverspreid ook, in wezen doelgericht en geïndividualiseerd is. Zo stelt UNHCR dat *“most if not all violence in Salvadorian society is discriminate, targeting specific individuals or groups of individuals for specific reasons”* (zie: *“Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from El Salvador”* van UNHCR van maart 2016, p. 44-45). Dit wordt beaamd in het rapport *“An atomised crisis Reframing displacement caused by crime and violence in El Salvador”* van september 2018, opgesteld door het Refugee Law Initiative van de universiteit van Londen, waarin het geweld door de bendes als *“highly targeted and individualized”* wordt gekenmerkt en waarnaar wordt verwezen in de COI Focus *“El Salvador: Situation Sécuritaire”* van 12 oktober 2020.

Het geweld dat de situatie in El Salvador zo kenmerkt, moet dan ook veeleer in overweging worden genomen bij een beoordeling in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4, § 2, a) en b), van de Vreemdelingenwet, waarbij het aan verzoekster is om een gegronde vrees voor vervolging dan wel een reëel risico op het lijden van ernstige schade te concretiseren. Uit wat hierboven werd besproken, blijkt dat *in casu* geen gegronde vrees voor vervolging, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b), van de Vreemdelingenwet aannemelijk werd gemaakt.

Bij gebrek aan willekeurig geweld in El Salvador, is artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet niet van toepassing.

In de aanvullende nota die verzoekster voorlegt worden persartikels geciteerd over de noodtoestand die op 26 maart 2022 in El Salvador voor één maand werd uitgeroepen nadat er 62 moorden plaatsvonden op één dag, of 89 moorden op vier dagen. Deze plotse toename van het aantal moorden blijkt echter een eenmalige gebeurtenis te zijn. Verzoekster toont hiermee niet aan dat de situatie in El Salvador dermate gewijzigd zou zijn dat tot een andere conclusie dan hierboven moet worden gekomen.

2.3.3.4. Verzoekster toont gelet op het voormelde niet aan dat in haar hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar haar land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, van de Vreemdelingenwet.

2.3.4. Ingevolge bovenstaande vaststellingen kan verzoekster niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Zij toont evenmin aan dat zij in aanmerking komt voor de toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

2.3.5. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te stoen op een correcte feitenfinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoekster door het CGVS uitvoerig werd gehoord. Tijdens een persoonlijk onderhoud kreeg zij de mogelijkheid haar vluchtmotieven uiteen te zetten en haar argumenten kracht bij te zetten, kon zij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en heeft zij zich laten bijstaan door haar advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Spaans machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoekster en op alle dienstige stukken. Het betoog dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan kan bijgevolg niet worden bijgetreden.

2.3.6. Een schending van het redelijkheidsbeginsel kan evenmin worden volgehouden, aangezien de bestreden beslissing geenszins in kennelijke wanverhouding staat tot de motieven waarop zij is gebaseerd. Deze motieven zijn deugdelijk en vinden steun in het administratief dossier.

2.3.7. Uit het voorgaande blijkt dat verzoekster niet aannemelijk maakt dat de commissaris-generaal op basis van een niet correcte feitenvinding of op kennelijk onredelijke wijze tot de bestreden beslissing is gekomen. De schending van de materiële motiveringsplicht, in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, kan niet worden aangenomen.

2.3.8. Waar verzoekster uiterst subsidiair vraagt om de bestreden beslissing te vernietigen, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft om de beslissing van de commissaris-generaal tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2°, van de Vreemdelingenwet. Zoals blijkt uit wat voorafgaat, toont verzoekster echter niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissing die door de Raad niet kan worden hersteld, noch toont zij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen. Het verzoek tot vernietiging kan bijgevolg niet worden ingewilligd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partijen worden niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twaalf mei tweeduizend tweeëntwintig door:

dhr. D. DE BRUYN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

D. DE BRUYN